

๓๗. 42
๘ ๗๓ ๗

การศึกษาถึงความต้องการของนักศึกษาวิทยาลัยครูสวนสุนันทา ที่จะได้รับความ
ช่วยเหลือจากบริการแนะแนวของวิทยาลัย

เสนอต่อวิทยาลัยวิชาการศึกษา
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้า
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

๒๗ สิงหาคม ๒๕๑๒

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิต ได้พิจารณาปัญหานี้เรียบร้อยแล้ว เห็นสมควร
รับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ปริญาการศึกษามหาบัณฑิตของวิทยาลัยวิชาการศึกษา
ได้

..... อัมพร นิลเกษม ประธานกรรมการ

..... ศาสตราจารย์ ดร. วิมลวรรณ กรรมการ

..... ศาสตราจารย์ ดร. วิมลวรรณ กรรมการ

๒๓ สิงหาคม ๒๕๑๒

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ได้สำเร็จเรียบร้อย ก็ด้วยได้รับความช่วยเหลือจากคณะกรรมการ
ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ทั้งสามท่าน คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อัมพา โชติกลเสถียร ผู้ช่วย
ศาสตราจารย์ ดร.ประสาธน์ หลักศิลา และ อาจารย์ณัฐชาติ สุวรรณวงศ์ ที่ได้กรุณาสละเวลา
ให้คำแนะนำ ให้ความคิดเห็น ทั้งได้ตรวจแก้สำนวนภาษาตั้งแต่ต้นจนสำเร็จเรียบร้อย ผู้วิจัย
รู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่านทั้งสามเป็นอย่างมาก จึงขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ
โอกาสนี้ด้วย

ผู้มีพระคุณอีกหลายท่านที่ผู้วิจัยจะเว้นกล่าวนามด้วยความขอบพระคุณเสียมิได้ คือ
อาจารย์สมจิต ชนสุกาญจน์ ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายบริหารวิทยาลัยครูสวนสุนันทา อาจารย์
ประกอบ สุวรรณพาณิชย์ ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายปกครอง ได้กรุณาให้คำแนะนำ และให้
รายละเอียดต่าง ๆ เกี่ยวกับความเป็นไปของบริการแนะแนวของวิทยาลัยเป็นอย่างดี อาจารย์
ปราณี วงศ์เปี่ยมสัจจ์ อาจารย์วิจิต เมฆยงศ์ อาจารย์จิโรจน์ เมฆยงศ์ อาจารย์ธีรารัตน์ บุค
อาจารย์ศิริมัลย์ จันสัจญ์ อาจารย์สมใจ ทินพงษ์ อาจารย์ปรางศรี พินิชกุล และอาจารย์
มานี ธรรมรักษ์ ได้กรุณาช่วยแจกจ่าย และรวบรวมแบบสอบถามให้โดยเรียบร้อย

นอกจากท่านที่กล่าวนามมาแล้ว ยังมีท่านผู้มีพระคุณอีกหลายท่านที่มีส่วนช่วยเหลือ
ในการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ อาทิ เช่น คุณธานี สนธิเพชร ได้กรุณาช่วยพิมพ์ และอัดสำเนา
ทั้งแบบสอบถามและปริญญานิพนธ์ฉบับนี้จนสำเร็จทันเวลา คุณสมาน วงศ์สถิตย์ ร.อ.สุภา
ศรีรักษ์ ส.อ.ไพฑูริย์ โพธิ์แก้ว ที่ได้กรุณาให้ยืมเครื่องพิมพ์ดีด และเครื่องใช้ต่าง ๆ ในการ
ทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณทุก ๆ ท่าน ไว้ ณ ที่นี้ด้วย

ท้ายที่สุดนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณนักศึกษาวิทยาลัยครูสวนสุนันทา ซึ่งเป็นมวลประชากร
ทุกคนที่ได้ตอบแบบสอบถามด้วยความจริงใจ ทำให้ปริญญานิพนธ์มีคุณค่ายิ่งขึ้น

สารณี รัตนบุรี

สารบัญ

บทที่	หน้า
๑. บทนำ	๑
ความมุ่งหมายในการศึกษาคนควา	๔
ความสำคัญของการศึกษาคนควา	๕
ประโยชน์ของการศึกษาคนควา	๕
ขอบเขตของการศึกษาคนควา	๕
สมมติฐานของการศึกษาคนควา	๑๐
คำจำกัดความของศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการศึกษาคนควา	๑๐
๒. การศึกษาคนควาเอกสารที่เกี่ยวข้อง	๑๑
๓. วิธีดำเนินการคนควา	๑๔
การสร้างแบบสอบถาม	๑๔
ลักษณะของแบบสอบถาม	๑๔
การรวบรวมข้อมูล	๑๕
หมวดประชากรที่ใช้ในการศึกษาคนควา	๑๕
การจัดกระทำกับข้อมูล	๒๓
๔. การวิเคราะห์ข้อมูล	๒๔
คำชี้แจงในการนำเสนอข้อมูล	๒๔
สัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการนำเสนอตาราง	๒๕
๕. บทสรุปและขอเสนอแนะ	๕๒
ความมุ่งหมายของการศึกษาคนควา	๕๒
วิธีดำเนินการศึกษาคนควา	๕๒
สรุปผลของการศึกษาคนควา	๕๓
ขอเสนอแนะในการศึกษาคนควาครั้งนี้	๕๖
บรรณานุกรม	๖๖
ภาคผนวก	๖๘
ภาคผนวก ก. สูตรทางสถิติ	๗๐
ภาคผนวก ข. แบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษาคนควา	๗๑
ภาคผนวก ค. ประวัติวิทยาสัยครูสวนสุนันทา	๗๗

บัญชีตาราง

บัญชี ตาราง

หน้า

๑. แจกแจงอายุและประเภทของมวลประชากร	๒๐
๒. รายได้ของมวลประชากร	๒๑
๓. เกณฑ์เฉลี่ยของผลการเรียนของมวลประชากร	๒๒
๔. การรับรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับบริการแนะแนวของวิทยาลัย	๒๖
๕. บริการสนเทศ	๒๗
๖. บริการให้คำปรึกษา	๒๘
๗. บริการจัดวางตัวบุคคล	๓๑
๘. บริการรวบรวมข้อมูล	๓๓
๙. บริการติดตามผล และประเมินผล	๓๖
๑๐. ข้อเสนอแนะที่นักศึกษาต้องการให้แก่บริการแนะแนว	๓๙
๑๑. ปัญหาและความต้องการอื่น ๆ ของนักศึกษา	๔๕

คนเราทุกคนต้องการมีความสุข ประสบความสำเร็จในด้านการเรียน การทำงาน การประกอบอาชีพ และการสมาคม แต่ชีวิตของคนเรานั้น มักจะต้องประสบปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ อยู่เสมอ เป็นคนว่า ไม่สามารถเรียนหนังสือได้อย่างที่ใจปรารถนา เขากับเพื่อนฝูงไม่ค่อยได้มีความไฝ่ฝันที่จะได้รับปริญญาอันมีเกียรติ แต่ไม่สามารถเรียนชั้นอุดมศึกษาได้ เพราะขาดแคลนทุนทรัพย์ หรือขาดความสามารถทางสติปัญญา มีความนิยมและรักที่จะประกอบอาชีพหนึ่ง แต่กลับต้องมาประกอบอาชีพอีกอย่างหนึ่ง..... ฯลฯ ฉะนั้น ปัญหาจึงมีอยู่ว่า เรามีวิธีการที่จะช่วยเหลือบุคคลแต่ละคนได้อย่างไร จึงจะทำให้เขาเหล่านั้นสามารถที่จะเผชิญปัญหา และรู้จักแก้ปัญหา ตลอดจนอุปสรรคต่าง ๆ ได้อย่างเป็นผลดีที่สุด

ในปัจจุบันนี้ เป็นที่ทราบกันโดยทั่วไปแล้วว่า โรงเรียนมิใช่เป็นสถานที่ที่ให้ความรู้ทางวิชาการเพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่เป็นสถานการศึกษาที่มุ่งหมายจะส่งเสริมความเจริญงอกงามของเด็กในทุก ๆ ด้าน ทั้งในด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม ประกอบทั้งให้บุคคลรู้จักตัดสินใจ และแก้ปัญหาของตนเองได้โดยถูกต้อง สามารถปรับตนให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม และดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุข

ในเมื่อความมุ่งหมายของการศึกษานั้น ต้องการให้แต่ละบุคคลได้พัฒนาตนเองอย่างเต็มที่ เพื่อให้สำเร็จตามความประสงค์อันสุกสกอนนี้ แอช และ สเตฟเฟลอร์^๑ ได้ให้ความคิดเห็นว่า "เราพยายามทำทุกอย่าง เพื่อให้สถานศึกษาทั้งหลาย รวมมือกันช่วยเหลือเด็กเป็นรายบุคคลให้มีจำนวนมากที่สุด ให้เขาได้รับประสบการณ์ที่ดีที่สุด จากการศึกษาเล่าเรียนของเขา"

I

Raymond N. Hatch and Buford Stefflre, Administration of Guidance Services, Prentice-Hall, Inc., Eaglewood Cliffs, New Jersey, 1958, p. 18

ในสมัยก่อนนั้น สถาบันการศึกษาทำหน้าที่ในด้านการสอนและการบริหารก็เพียงพอแล้ว แต่ปัจจุบันนี้ การจัดโครงการการศึกษาจำเป็นจะต้องพิจารณาจัดตั้ง "โครงการการแนะแนว" ขึ้นในโรงเรียนด้วย

✓ แฟรงคลิน อาร์. ซีราน และ แอนโทนี ซี. ริคซิโอ^๒ ได้สรุปความคิดรวบยอดเกี่ยวกับการแนะแนวไว้ว่า "การแนะแนวเป็นกระบวนการที่ช่วยให้แต่ละบุคคลยอมรับ และรู้จักใช้ความสามารถของตนเองให้เป็นประโยชน์ ให้แต่ละบุคคลมีความเข้าใจเกี่ยวกับความสนใจ ความถนัด ความธรรมชาติ และทัศนคติต่าง ๆ ในการดำรงชีวิตของเขา เมื่อมีการแนะแนวแล้ว จะทำให้เขาเพิ่มความสามารถมากขึ้น และสามารถเลือกแนวทางที่ถูกต้อง และฉลาดยิ่งขึ้น เพื่อตนเองและสังคม"

✓ เลสเตอร์ ดี. โคร และ อลิสโคร^๓ กล่าวว่า "การแนะแนวนั้นไม่ใช่การนำทางให้ผู้อื่นเดินตาม ไม่ใช่การเอาความคิดเห็นของเราไปใส่ให้กับคนอื่น และไม่ใช่การช่วยตัดสินใจให้คนอื่น รวมทั้งไม่ใช่การแบกภาระชีวิตของคนอื่นด้วย แต่การแนะแนวนั้น เป็นการช่วยให้ผู้อื่นรู้จักนำตนเอง รู้จักใช้ความคิดเห็นของตนเองอย่างฉลาดและมีเหตุผล รู้จักตัดสินใจด้วยตนเอง และรู้จักรับภาระของชีวิตตนเองด้วย"

คำจำกัดความที่กล่าวมาแฉนี้ เน้นให้เห็นว่า การแนะแนวนั้นได้เปลี่ยนจากการช่วยเหลือบุคคลในการตัดสินใจในครั้งหนึ่ง ๆ เพียงชั่วขณะ มาเป็นการแนะแนวระยะยาว นั่นคือช่วยแต่ละคนให้พัฒนาการจนถึงขั้นสูงสุดของวุฒิภาวะของเขา เราจะได้เห็นว่า การแนะแนวมียุทธศาสตร์สำคัญยิ่งในกระบวนการของการศึกษา บริการแนะแนว จึงเป็นบริการที่สำคัญยิ่งบริการหนึ่ง ซึ่งทุกโรงเรียนควรจะจัดให้มีขึ้น เพราะเป็นบริการที่ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนแต่ละคนเติบโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่ที่มีบุคลิกภาพสมบูรณ์ และเป็นพลเมืองที่ดีทั้งในปัจจุบันและอนาคต บริการแนะแนวของโรงเรียน สามารถช่วยเหลือเด็กได้ดังต่อไปนี้คือ

² Franklin R. Zeran, Anthony C. Riccio., Organization and Administration of Guidance Services, Rand McNally and Company, Chicago, 1962, p. 2

³ Crow, Lester D. and Crow Alice, An Introduction to Guidance Principles and Practices, American Book Company, 1951, p. 6

๔ อ้าไฟ บุรณฤกษ์ และ ดวงเดือน พิศาบุตร, การประชุมครูใหญ่ และอาจารย์ใหญ่โรงเรียนมัธยมในส่วนกลาง เรื่องบริการแนะแนวในโรงเรียน, หน้า ๒๒

๑) ช่วยให้เกิดปรับตัวให้เข้ากับสภาพของสังคม และสิ่งแวดล้อมได้เป็นอย่างดี สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข และความสำเร็จ

๒) ช่วยให้เกิดมีความเข้าใจในตนเอง และใช้ความสามารถให้เป็นประโยชน์แก่ตนเอง และสังคมให้มากที่สุด

๓) ให้คำปรึกษาแก่ผู้ที่ประสบปัญหาต่าง ๆ เช่น ปัญหาการเงิน สุขภาพ อนามัย ที่พักอาศัย ช่วยหาทุนเรียน หรือช่วยให้มีรายได้พิเศษ เป็นต้น

อาเธอร์ เจ. โจนส์^๕ ได้กล่าวถึงความมุ่งหมายของการแนะแนวไว้ดังนี้คือ.- "การแนะแนวที่จะช่วยให้ผู้รับการแนะแนวแต่ละคน มีความเจริญงอกงาม มีพัฒนาการอย่างเสรีเต็มที่ สามารถที่จะแก้ปัญหาของตัวเองได้ ปรับตัวได้ ให้รู้จักใช้ประสบการณ์ของตัวเอง และของผู้อื่น ให้เป็นประโยชน์ในการเลือกวิชาเรียน เลือกอาชีพ อย่างถูกต้องและฉลาด ให้รู้และเข้าใจในประสบการณ์ที่ผ่านมา เพื่อนำไปใช้ในการเลือกตัดสินใจ และในการแก้ปัญหาที่กำลังเผชิญอยู่"

เท่าที่กล่าวมานี้จะเห็นได้ว่า การแนะแนวนั้นมีส่วนสัมพันธ์อยู่กับการศึกษาอย่างแยกไม่ออก วิลลี และ แอนดรู^๖ ได้กล่าวเห็นว่า "การศึกษาที่ประสบผลสำเร็จอันแท้จริง ก็คือการแนะแนวนั่นเอง และการแนะแนวที่แท้จริง ก็คือการแนะแนวตนเองได้" ด้วยเหตุนี้บรรดานักการศึกษา และผู้เชี่ยวชาญทั้งหลายต่างก็เล็งเห็นในความสำคัญ และประโยชน์ของการแนะแนวจนในโรงเรียน แม้ว่าการจัดดำเนินการแนะแนวจะเป็นการเพิ่มภาระ เพิ่มปัญหาให้แก่โรงเรียน โดยไม่ต้องสงสัย แต่การแนะแนวนั้นเอง จะช่วยลดปัญหาในโรงเรียนด้วย ทั้งในด้านการเรียน การสอน การปกครอง และการบริหาร จะเป็นประโยชน์ทั้งตัวเด็กเอง ตัวครู ผู้บริหารโรงเรียน ผู้บริหารการศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน และตลอดจนถึงประเทศชาติด้วย ในอันที่จะเป็นเครื่องมือที่สำคัญยิ่ง ที่จะช่วยให้การศึกษาสัมฤทธิ์ผลสมความมุ่งหมาย

⁵ Jones, Arthur J.;, Principles of Guidance, Mc. Graw-Hill, New York, 1963, p. 8

⁶ Willy Roy Deverl and Andrew, Sean C., Modern Methods and Teaching in Guidance, Harper & Brothers, 1955, p. 7

คณะกรรมการควบคุมการศึกษาระดับมัธยมศึกษาในอเมริกา^๗ ได้กล่าวถึงความสำคัญของการจัดบริการแนะแนวไว้ตอนหนึ่งว่า "คณะกรรมการขอเรียกร้องให้โรงเรียนทุกแห่ง จัดตั้งบริการแนะแนว และทำให้มีประสิทธิภาพที่สุด และขอเรียกร้องให้วิทยาลัยทั้งหลาย จงขยายงานด้านการแนะแนว และปรับปรุงการผลิตครูที่ปรึกษาที่มีคุณภาพให้มากขึ้น" นี่ก็เป็นการแสดงให้เห็นถึงความสำคัญ และความจำเป็นของการจัดบริการแนะแนวอันเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ คลิฟฟอร์ด พี. โฟรลิค^๘ ที่ว่า "การจัดบริการแนะแนวนี้ จะช่วยให้โรงเรียนปรับสภาพให้เข้ากับนักเรียนได้ และช่วยให้นักเรียนปรับตัวให้เข้ากับโรงเรียน ตลอดจนปรับปรุงชีวิตของเขาด้วย"

วิทยาลัยครูสวนสุนันทา เป็นสถาบันการฝึกหัดครูแห่งหนึ่ง ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงต่อการให้ความช่วยเหลือ แก่นักเรียนฝึกหัดครูในปัญหาค้นต่าง ๆ เพื่อให้เขาได้เป็นบุคคลที่สมบูรณ์ เหมาะสมที่จะเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เยาวชนของชาติได้ในอนาคต ทางวิทยาลัยจึงได้ริเริ่มให้มีการบริการแนะแนวขึ้นเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๓ โดยดำเนินการตามหลักการดังต่อไปนี้.-

๑. ดำเนินงานให้สอดคล้องกับแผนการศึกษา และปรัชญาของวิทยาลัย
๒. ดำเนินงานโดยอาศัยรากฐานจากงานที่มีอยู่เดิม
๓. ดำเนินงานโดยอาศัยการสนับสนุนจากผู้บริหาร
๔. ดำเนินงานโดยอาศัยความร่วมมือของคณะครูอาจารย์ของวิทยาลัย
๕. ได้จัดตั้งสำนักแนะแนวขึ้น โดยมีอาจารย์แนะแนวประจำวิทยาลัยเป็นผู้ดำเนินการ และประสานงานกับอาจารย์อื่น ๆ

⁷ President's Committee for Education Beyond the High School, Education Beyond the High School, 1961, p. 5

⁸ Clifford P. Froehlich, Guidance Services in School; McGraw-Hill Book Company, Inc., New York, 1958, p. 8

ผลงานของสำนักแนะแนวที่ไ้กระทำอยู่ในขณะนี้ มีดังนี้คือ.-

๑. การรวบรวมข้อมูล ทางวิทยาลัยมีระเบียบประจำตัวของนักศึกษาทุกคน ซึ่งมีรายละเอียดต่าง ๆ เกี่ยวกับประวัติส่วนตัว การเรียน สุขภาพ และความสามารถพิเศษของตนเอง ทางแผนกทะเบียนของวิทยาลัยเป็นผู้เก็บรักษา เมื่ออาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ประจำชั้น หรืออาจารย์แนะแนวต้องการใช้ก็ไปขอได้จากแผนกทะเบียน ในบางกรณีที่เป็นปัญหา และควรได้รับการเอาใจใส่เป็นพิเศษ อาจารย์แนะแนวเป็นผู้เก็บรักษาไว้ที่ห้องแนะแนว เพื่อสะดวกในการติดตามผลของกรณีนั้น ๆ

๒. การสนทนา ทางสำนักแนะแนวได้ร่วมมือกับฝ่ายวิชาการ ในการจัดประชุมนิเทศ และปัจฉิมนิเทศ รวบรวมข้อสนทนา หลักฐานและระเบียบการสถาบันที่จะศึกษา ตลอดจนเอกสารเกี่ยวกับการรับสมัครงาน

๓. การให้คำปรึกษา ทางวิทยาลัยได้จัดให้มีห้องแนะแนวขึ้นเป็นสัดส่วน และอาจารย์แนะแนว ๑ คน ทำหน้าที่ให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาทั้งปัญหาส่วนตัว สังคม การศึกษา และอาชีพ ผู้มารับคำปรึกษามีทั้งที่สนใจมาหาเอง และทั้งทางฝ่ายปกครอง ฝ่ายบริหาร และอาจารย์อื่น ๆ ส่งมา นอกจากอาจารย์แนะแนวแล้ว อาจารย์อื่น ๆ ก็ได้ให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาเช่นเดียวกัน เช่น อาจารย์ที่ปรึกษาฝ่ายวิชาการ อาจารย์โฮมรูม และอาจารย์ประจำหอพัก ตลอดจนอาจารย์ประจำวิชา

๔. การจัดวางตัวบุคคล ทางด้านการจัดหางานให้นักศึกษาทำ เป็นการหารายได้ให้นักศึกษานั้น อาจารย์ฝ่ายปกครอง อาจารย์ฝ่ายประณม และมีชมรมสาธิต ได้พยายามติดต่อกับผู้ปกครอง เพื่อจัดงานสอนตามบ้านให้กับนักเรียนถึงบ้าน ในอัตราชั่วโมงละ ๑๐ บาท นอกจากนั้นในระหว่างภาคเรียน ทางวิทยาลัยมีการเปิดอบรมเพื่อการศึกษาภาคฤดูร้อน จึงสามารถจัดงานพิเศษให้นักศึกษาได้อีกกระยะหนึ่งด้วย

๕. การแนะแนวทางการเรียน อาจารย์ที่ปรึกษาฝ่ายวิชาการ และอาจารย์โฮมรูม ได้ช่วยนักศึกษาแต่ละคนในการจัดชั่วโมงเรียน การเลือกวิชาเรียน การลงทะเบียน ตลอดจนการวางแผนการศึกษาของตนในแต่ละภาคเรียนตลอดปีการศึกษา

๖. การช่วยเหลือเงินทุน คณะกรรมการจัดหาทุน ซึ่งมีผู้อำนวยการวิทยาลัยเป็นประธาน ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ ฝ่ายปกครอง และอาจารย์บางท่าน เป็นกรรมการ ได้จัดหาทุนให้นักศึกษาดังนี้คือ.-

- ๑) ทุน ช.ผ.ค. ปีละ ๒ ทุน ๆ ละ ๕๐๐ บาท พิจารณาโดยยึดหลักต่อไปนี้
 - ก. มีความซื่อสัตย์ หรือครอบครัวมีรายได้น้อย
 - ข. เป็นผู้ที่เรียนดี มีความสนใจที่จะเป็นครู และมีความประพฤติดี
- ๒) ทุนไทยวัฒนาพานิช ปีละ ๑ ทุน ๆ ละ ๑,๐๐๐ บาท
- ๓) ทุนการศึกษาแก่บุตรสมาชิกคุรุสภา ให้แก่นักเรียน ป.กศ. สูงปีที่หนึ่ง ปีละ ๒ ทุน ทุนละ ๑,๐๐๐ บาท
- ๔) ทุนองค์การบริหารส่วนจังหวัด กรมการปกครองได้จัดสรรเงินทุนอุดหนุนนักเรียน ป.กศ. คน ปีละ ๒ ทุน ๆ ละ ๑,๓๐๐ บาท
- ๕) ทุนธนาคารออมสิน ให้แก่นักเรียน ป.กศ. ชั้นปีที่สอง นักเรียนจะต้องเป็นผู้ที่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคของธนาคารออมสิน ได้แก่ นครบุรีรัมย์ และพระนครศรีอยุธยา เป็นผู้ที่ยากจน เรียนดี และประพฤติดี ปีละ ๒ ทุน ๆ ละ ๑,๕๐๐ บาท
- ๖) ทุนนายทางโรจน์ ปีละ ๑ ทุน ๆ ละ ๔,๐๐๐ บาท
- ๗) ทุนวฤกษ์ เป็นทุนที่ให้แก่นักเรียนชั้น ป.กศ. สูงปีที่หนึ่ง ซึ่งมีอายุอยู่ระหว่าง ๑๖ - ๒๖ ปี เรียนดี มีฐานะยากจน ประพฤติเรียบร้อย ปีละ ๒ ทุน ๆ ละ ๒,๕๐๐ บาท
- ๘) ทุนจร ของ Miss Patricia Ross ๑ ทุน ๆ ละ ๕๐๐ บาท ให้ติดต่อกันเป็นเวลานาน ๓ ปี

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ ประถม สุวรรณพาณิชย์ ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายปกครอง และเป็นประธานกรรมการในการจัดหาทุนให้นักศึกษาวิทยาลัยครูสวนสุนันทา เมื่อวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๑๒

- ๘) รางวัล "ประชุมพร" เป็นรางวัลให้แก่นักเรียนที่มีความประพฤติดีที่สุดในชั้นสูงสุดของประถมศึกษา มัธยมศึกษา ป.กศ.ต้นปีที่สอง และ ป.กศ.สูงปีที่สอง รวมทั้งสิ้น ๔ คน กองผลที่เก็บได้จากทุนนี้ จะได้นำไปทำเข็มเชิดชูเกียรติ เพื่อให้เป็นรางวัล และมีประกาศนียบัตรให้เป็นหลักฐานด้วย
- ๑๐) รางวัล "อาจารย์ฉลวย นาคสุภา" ให้แก่ผู้ที่สอบได้คะแนนเยี่ยมในวิชาภาษาอังกฤษ ชั้น ป.กศ.ปีที่หนึ่ง และสอง ๒ รางวัล และนักเรียน ม.ศ.๓ อีก ๑ รางวัล รางวัลละ ๔๐๐ บาท
- ๑๑) ทุน "นิลรัตน์ บรรณสิทธิ์วรสาส์น" ให้แก่นักเรียนฝึกหัดครู ร.ร.เพชรบุรีวิทยาลัย-ลงกรณ์ และวิทยาลัยสวนสุนันทา ทุนนี้มี ๕ ประเภท ๆ ละ ๑ ทุน ๆ ละ ๒๐๐ บาท
- ประเภทช่วยเหลือนักเรียนที่ขัดสน
 - ประเภทส่งเสริมนักเรียนที่เรียนดีเยี่ยม
 - ประเภทส่งเสริมนักเรียนประพฤติดีเยี่ยม
 - ประเภทส่งเสริมนักเรียนที่ช่วยเหลือกิจการส่วนรวมดีเยี่ยม
 - ประเภทส่งเสริมนักเรียนที่นำชื่อเสียงมาสู่สถานศึกษาที่เด่นชัด
- ๑๒) รางวัลของพุทธสมาคมแห่งประเทศไทย ให้กับผู้มีความประพฤติดีที่สุดของสถาบัน ๑ รางวัล
- ๑๓) ทุนสวัสดิการช่วยเหลือนักเรียนที่ขัดสน เป็นทุนที่วิทยาลัยจัดหาเองจำนวน ๔ ทุน ทุนละ ๒๐๐ บาท
- ๑๔) ทุนกู้ยืมเพื่อใช้จ่ายในการศึกษาให้แก่บุตรสมาชิกคุรุสภา ทุนได้ปีละ ๑,๐๐๐ บาท แต่ต้องชำระภายหลังสำเร็จการศึกษาแล้ว ๖ เดือน เป็นรายเดือนไม่ต่ำกว่าเดือนละ ๕๐ บาท และต้องชำระหนี้ให้เสร็จสิ้นภายในเวลาไม่เกิน ๓ ปี
- ๑๕) มูลนิธิช่วยการศึกษา "คุณหญิงกรองแก้ว ปทุมานนท์" เป็นมูลนิธิที่เพิ่งตั้งขึ้นใหม่ ในปีการศึกษา ๒๕๑๒ นี้ ขณะนี้มูลนิธิมีเงิน ๒๐,๐๐๐ บาท

๙. การแนะแนวและการจัดโฮมรูม ทางวิทยาลัยได้แต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาด้านวิชาการ และอาจารย์โฮมรูมประจำห้องเรียนห้องละ ๑ คน และได้กำหนดวันเวลาสำหรับพบนักศึกษาไว้ด้วย

กิจกรรมและบริการต่าง ๆ ที่วิทยาลัยได้จัดทำขึ้นนี้ วิทยาลัยคาดคะเนว่าคงจะเป็นประโยชน์กับตัวของนักศึกษา และคงจะสนองความต้องการต่าง ๆ ของนักศึกษา และขจัดปัญหามานานชนิดที่เกิดขึ้นให้ลดน้อยลงเท่าที่จะเป็นไปได้ อย่างไรก็ตามที่วิทยาลัยได้ทำไปแล้วนั้นยังไม่เพียงพอ เพราะการจัดกิจกรรมและการให้บริการต่าง ๆ ตามความคาดคะเนนั้น อาจจะมีมากเกินไปหรือน้อยเกินไป หรืออาจจะไม่ตรงกับความต้องการที่แท้จริงของนักศึกษาเลยก็เป็นได้

ด้วยเหตุนี้ ผู้เขียนจึงพิจารณาว่า การที่วิทยาลัยจะดำเนินการจัดกิจกรรมและบริการแนะแนวให้สอดคล้องกับปัญหาและความต้องการของนักศึกษานั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการสำรวจผลงานที่สำนักแนะแนวได้จัดทำไปแล้ว โรเบอ์ สมิท และ เอริกสัน^{๑๐} กล่าวว่า "บริการแนะแนวจะค่อย ๆ พัฒนาขึ้น โดยเริ่มจากบริการที่มีอยู่แล้ว" ดังนั้น ผู้เขียนจึงมีความสนใจเป็นอย่างยิ่งที่จะทำการศึกษาค้นคว้าถึงปัญหา และความต้องการที่แท้จริงของนักศึกษา ที่มุ่งหวังจะได้รับความช่วยเหลือจากโครงการแนะแนวของวิทยาลัย ผู้เขียนเองก็จะกลับไปร่วมดำเนินงานแนะแนวในวิทยาลัยแห่งนี้ด้วย ดังนั้น ผลที่ได้รับจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ จะเป็นแนวทางในการปรับปรุงโครงการแนะแนวของวิทยาลัย และบริการที่เกี่ยวข้องให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายในการค้นคว้า

๑. เพื่อศึกษาว่า นักศึกษาวิทยาลัยครูสวนสุนันทา มีการรับรู้ (Perception) เกี่ยวกับการจัดบริการแนะแนวของวิทยาลัยมากน้อยเพียงใด
๒. เพื่อศึกษาว่า นักศึกษาวิทยาลัยครูสวนสุนันทา ได้รับความช่วยเหลือและได้รับประโยชน์จากบริการแนะแนวของวิทยาลัยไปแล้วมากน้อยเพียงไร
๓. เพื่อศึกษาว่า นักศึกษาวิทยาลัยครูสวนสุนันทา มีความต้องการความช่วยเหลืออื่นใดอีก ที่หวังจะได้รับจากโครงการแนะแนวของวิทยาลัย นอกเหนือไปจากสิ่งที่มีอยู่แล้ว
๔. เพื่อเป็นการประเมินผลงานที่บริการแนะแนวได้จัดทำไปแล้ว

IO.

Roeber, Smith and Erickson, Organization and Administration of Guidance Service, 1955, p. 27

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

๑. ทำให้ทราบถึงความเข้าใจ และการรับรู้ของนักศึกษาที่มีต่อโครงการแนะแนวของวิทยาลัย
๒. ทำให้ทราบถึงประสิทธิผลของการจัดบริการแนะแนวของวิทยาลัย
๓. ทำให้ทราบถึงปัญหาและความต้องการของนักศึกษาในด้านต่าง ๆ ที่มุ่งหวังให้โครงการแนะแนวของวิทยาลัยจัดบริการช่วยเหลือเพิ่มขึ้น
๔. เป็นที่มาของการปรับปรุงบริการแนะแนว และบริการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกับหลักสูตร และความมุ่งหวังของนักศึกษามากยิ่งขึ้น
๕. เป็นการริเริ่มบริการแนะแนวด้านติดตามผล ประเมินผลและการวิจัยของวิทยาลัย

ประโยชน์จากการศึกษาค้นคว้า

๑. ผลของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ อาจเป็นข้อเสนอแนะแก่วิทยาลัย เพื่อยึดเป็นหลักในการพิจารณาจัดโครงการแนะแนวให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น
๒. ผลของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ จะช่วยให้บุคคลที่เกี่ยวข้อง เช่น ผู้อำนวยการสถานศึกษา คณะครูอาจารย์ในวิทยาลัย และบุคลากรผู้แนะแนว มีความเข้าใจนักศึกษายิ่งขึ้น และสามารถจัดเตรียมโครงการแก้ปัญหา และบริการต่าง ๆ ได้เหมาะสมต่อไปในอนาคต
๓. ผลของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ จะช่วยให้นักศึกษาได้ประสบผลสำเร็จในการดำรงชีวิตในวิทยาลัยมากยิ่งขึ้น และได้รับประสบการณ์อันมีส่วนช่วยให้เขาเติบโตขึ้นเป็นบุคคลที่มีความสมบูรณ์ในทางบุคลิกภาพ มีความราบรื่นในการดำรงชีวิต เพื่อจะได้เป็นตัวอย่างที่ดีแก่เยาวชนของชาติ ปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ กระทำกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาวิทยาลัยครูสวนสุนันทา ชั้น ป.กศ.ต้นปีที่หนึ่ง และสอง ชั้น ป.กศ.สูงปีที่หนึ่ง และสอง ประจำปีการศึกษา ๒๕๑๒ ซึ่งจะได้ทำการเลือกโดยวิธีสุ่มตัวอย่าง (Random Sampling) มาชั้นละ ๑๐๐ คน เป็นนักศึกษาหญิง ๕๐ คน และเป็นนักศึกษาชาย ๕๐ คน

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

๑. วิทยาลัย คือ วิทยาลัยครูสวนสุนันทา

๒. นักศึกษา คือ นักศึกษา ป.กศ.ต้นปีที่สอง และ ป.กศ.สูงปีที่สอง ของวิทยาลัยครูสวนสุนันทา

- นักศึกษา ป.กศ.ต้น หมายถึงนักศึกษาประกาศนียบัตรการศึกษาชั้นปีที่หนึ่ง และปีที่สอง

- นักศึกษา ป.กศ.สูง หมายถึงนักศึกษาประกาศนียบัตรการศึกษาชั้นปีที่สาม และปีที่สี่

๓. สำนักแนะแนว คือ สำนักแนะแนวของวิทยาลัยครูสวนสุนันทา

๔. โครงการแนะแนว คือ แผนงานต่าง ๆ ของการแนะแนว เช่น บริการและกิจกรรมต่าง ๆ ที่คณะกรรมการแนะแนวจัดให้มีขึ้น

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

๑. นักศึกษาชั้น ป.กศ.ต้น มีการรับรู้ มีความสนใจเกี่ยวกับการจัดบริการแนะแนวของวิทยาลัยน้อยมาก ส่วนนักศึกษาชั้น ป.กศ.สูง มีการรับรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดบริการแนะแนวของวิทยาลัยปานกลาง

๒. นักศึกษาชั้น ป.กศ.ต้น ได้รับความช่วยเหลือและประโยชน์จากบริการแนะแนวของวิทยาลัยค่อนข้างน้อย ส่วนนักศึกษาชั้น ป.กศ.สูง ได้รับความช่วยเหลือและประโยชน์จากบริการแนะแนวของวิทยาลัยปานกลาง

บทที่ ๒

เอกสารและการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการค้นคว้า

- จิกลีย์^{๑๑} ได้ทำการประเมินผลบริการแนะแนวที่วิทยาลัยมาเรียน โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์จากคณะครูทั้งหมด และสุ่มเอากลุ่มตัวอย่างจากนักเรียนในชั้นต่าง ๆ ของวิทยาลัย รวมกลุ่มประชากรที่ใช้ทำการศึกษา เป็นครู ๒๗ คน นักเรียน ๔๕ คน สรุปผลการศึกษาวิจัย ดังนี้
๑. บริการต่าง ๆ ของโครงการแนะแนว ยังจัดไม่เพียงพอ
 ๒. โครงการจัดบริการด้านต่าง ๆ ควรได้รับความเอาใจใส่เป็นพิเศษ โดยเฉพาะการช่วยจัดหางานให้นักเรียนทำ และการปฏิบัติตนในสังคม
 ๓. ควรส่งเสริมสัมพันธ์ภาพระหว่างครูกับนักเรียนให้มากขึ้น เพราะบริการแนะแนวที่จัดขึ้นนั้น ยังขาดการประสานงานกันระหว่างนักเรียนและครู
 ๔. เนื่องจากครูและนักเรียนไม่เข้าใจซึ่งกันและกัน จึงทำให้ขาดการติดต่อและร่วมมือกันอย่างจริงจัง
 ๕. การจัดบริการของครูในขณะต่าง ๆ มีแนวโน้มว่าจะจัดบริการตามความพอใจที่ตนรับผิดชอบอยู่เป็นพิเศษ
 ๖. ครูที่ขาดความเข้าใจในเรื่องการแนะแนว จะมีความพอใจในการบริการที่ตนจัดขึ้น แต่ครูที่มีความเข้าใจในเรื่องการแนะแนวแล้ว ยังมีความปรารถนาที่จะปรับปรุงบริการต่าง ๆ ให้ดียิ่งขึ้น
 ๗. ครูที่มีส่วนร่วมในการปรับปรุงโครงการแนะแนว จะมีความพอใจในโครงการนี้มากที่สุด

II Shigley, E. Harold, "An Evaluation of Student Personnel Services at Marion College," Thesis Abstract Series, Studies in Education 1958, School of Education Indiana University No. 10, 1959, pp. 273 - 281

อราม วอสเกอร์ ไชแอน^{๑๒} ได้ทำการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียน ครู ผู้ปกครอง เกี่ยวกับโครงการแนะแนวของโรงเรียนมัธยม ๒ แห่ง ในลิโวเนีย เพื่อจะวางขอบเขตที่เหมาะสม สำหรับการจัดตั้งโครงการแนะแนวของโรงเรียน สรุปผลการค้นคว้า มีดังนี้คือ.-

๑. เด็กที่ชอบรวมกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน ใช้บริการแนะแนวมากกว่าเด็กที่เก็บตัว
๒. เด็กที่มีสติปัญญาคอนข้างต่ำจะมาหาผู้แนะแนว (Counselor) เพื่อปรึกษาปัญหาต่าง ๆ และต้องการให้ผู้แนะแนวช่วยแก้ปัญหาให้
๓. เด็กที่มีสติปัญญาสูงชอบมาไต่ถามผู้แนะแนว เพื่อเป็นการหาความรู้ แต่เด็กที่มีสติปัญญาค่ำ จะไม่ทำเช่นนั้น

ผู้วิจัยได้ให้ข้อเสนอแนะว่า ผู้แนะแนวจะรอคอยให้เด็กมาหาเสียก่อนไม่ได้ จะต้องวางโครงการสำหรับทำความเข้าใจกับเด็ก เช่น จัดปฐมนิเทศเด็กใหม่ จัดงานวันอาชีพและการศึกษาต่อ ฯลฯ เพื่อช่วยสร้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้แนะแนวกับเด็ก

โรบินเฟลด์^{๑๓} ได้ประเมินผลบริการแนะแนวของโรงเรียนมัธยมในเนวาดา นิวเจอร์ซี โดยส่งแบบสอบถามให้นักเรียนที่เคยเรียนในชั้น ๘ เมื่อ ค.ศ. ๑๙๕๑ และเรียนอยู่ในโรงเรียนนั้นอย่างน้อย ๑ ปี จำนวน ๑,๘๘๑ คน ใน ค.ศ. ๑๙๕๙ นักเรียนได้รับแบบสอบถาม ๑,๕๐๒ คน ได้รับกลับคืน ๘๐๘ ฉบับ เป็นของนักเรียนที่เรียนสำเร็จ ๖๙๓ ฉบับ เป็นของพวกที่ออกกลางคัน ๑๑๕ ฉบับ ผลปรากฏดังนี้

I²

Vosgerchian Aram, "An Analysis of Students, Teachers and Parents Opinions of the Guidance Program in Livonia, Michigan High School," Dissertation Abstracts, Vol. 27, p. 2362 - A, February, 1967

I³

Robinfeld, William A., An Appraisal of Guidance Service of the Newark Secondary Schools Through a Follow up Study of Selected School Leavers, D. Ed., Dissertation, New York University, 1960, p. II04

๑. จากแบบสอบถามภาคปลายเปิด ทั้งพวกที่เรียนสำเร็จ และพวกที่ออกกลางคัน มีความเห็นว่าการประณินิเทศ และปัจฉิมนิเทศ เป็นสิ่งที่มีประโยชน์มาก ยกเว้นรายการวิทยุ การให้คำปรึกษาของครูที่ปรึกษา ก็เป็นบริการที่นักเรียนเห็นด้วย มีข้อเสนอให้มีการเยี่ยมโรงเรียน และชั้นเรียนให้มากขึ้น และให้เพิ่มการเตรียมตัวเข้ารับการปรึกษา (Pre-Orientation Counseling)

๒. จากแบบสอบถามภาคมาตราส่วนประมาณค่า ความกึกก้องเกี่ยวกับบริการแนะแนวทั่ว ๆ ไป เช่น การเลือกวิชาเรียน การขอความช่วยเหลือจากครูที่ปรึกษา บริการจัดวางตัวบุคคล การขอความช่วยเหลือจากครูประจำวิชา การประชุมปรึกษาหารือ ว่างงานอาชีพ การประชุมด้านอาชีพ ความช่วยเหลือจากครูประจำชั้นและครูโฮมรูม การประณินิเทศ โครงการทดสอบ วิชาชีพที่จัดให้เรียน การช่วยเหลือที่ไ้รับจากฝ่ายบริหาร และข้อเสนอเกี่ยวกับการรับราชการทหาร นักเรียนที่ออกกลางคันมีความเห็นชอบด้วยปานกลาง แต่มีความเห็นชอบด้วยอย่างยิ่งในเรื่องการประชุมปรึกษาหารือ

๓. นักเรียนที่ออกกลางคัน ผู้เรียนสำเร็จแล้วแต่ยังไม่ม้งานทำ และนักเรียนชายต้องการความช่วยเหลือจากบริการแนะแนวมากที่สุด

✓ เอ. เกล. ซอลเดน ได้ทำการวิเคราะห์การจัดโครงการแนะแนวในโรงเรียนมัธยมตอนกลางของรัฐอินเดียนา ๓๑ โรงเรียน เพื่อที่จะทราบการจัดบริการ การบริหารงาน วิธีการประเมินผลการแนะแนว ตลอดจนเพื่อหาทางปรับปรุงโครงการแนะแนวในโรงเรียนเหล่านี้ ให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น จากผลของการวิเคราะห์ สรุปผลดังนี้คือ.-

๑. บริการแนะแนว เป็นบริการที่สำคัญยิ่งบริการหนึ่งของโรงเรียนเหล่านี้ การจัดบริการแนะแนวจะขยายขึ้นเรื่อย ๆ

๒. การจัดบุคลากรสำหรับโครงการแนะแนว เป็นสิ่งสำคัญมาก เพราะบุคคลเหล่านี้จะต้องมีส่วนร่วมดำเนินการแนะแนวให้เป็นไปด้วยดี จึงจำเป็นที่จะต้องเลือกบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถ และเหมาะสมที่จะเป็นนักแนะแนวที่ดี

๓. โรงเรียนส่วนมากได้จัดบริการแนะแนวในด้านต่าง ๆ คือ การจัดปฐมนิเทศ การตรวจสุขภาพ การแนะแนวการศึกษา และอาชีพ การฝึกมารยาททางสังคม เป็นต้น

๔. การจัดบริการแนะแนวเป็นหมยยังมีน้อยมาก เช่น การแนะแนวอาชีพ การแนะแนวทางเพศ การแนะแนวสุขภาพจิต การแนะแนวเกี่ยวกับสันตนาการ เป็นต้น โรงเรียนส่วนมากยังไม่ได้จัด

๕. การให้ความรู้ต่าง ๆ แก่นักเรียน เช่น การให้ความรู้เกี่ยวกับครอบครัว การอยู่รวมกัน ในสังคม หรือการจดบันทึกเกี่ยวกับการล้มเหลวทางการเรียน การจกรายงานสุขภาพของนักเรียน และการทดสอบเกี่ยวกับการแนะแนว ฯลฯ เป็นส่วนสำคัญยิ่งของการแนะแนว

๖. ปัญหาที่สำคัญที่สุดของการแนะแนวคือ ผู้แนะแนวไม่มีเวลาพอเพียงที่จะให้คำปรึกษา แก่นักเรียน และนักเรียนไม่ค่อยไปใช้บริการแนะแนวของโรงเรียน

✓ เจนสัน^{๑๕} ได้ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความต้องการ และความรู้สึกของนักเรียนไฮสกูล รัฐอริโซนา จำนวน ๔,๐๐๐ คน ทั้งชายและหญิง ที่มีต่อความช่วยเหลือโดยการให้คำปรึกษา โดย สุ่มเอากลุ่มตัวอย่างมารอยละ ๒๐ สรุปผลการวิจัยดังนี้คือ

๑. นักเรียนโดยทั่วไปรู้สึกว่ ครูที่ปรึกษาประจำโรงเรียนสามารถช่วยเหลือเขาได้มากที่สุด ในเรื่องให้เขารู้จักความสามารถ ความสนใจ และปรับปรุงบุคลิกภาพของตนเองให้ดีขึ้น สิ่งที่นักเรียนเห็นว่าช่วยเหลือเขาได้น้อยที่สุดคือ การช่วยให้เขาสามารถดำเนินชีวิตอยู่ในโรงเรียน และหลังจากเรียนสำเร็จแล้วอย่าง เป็นสุข สอดตามความมุ่งหมายที่ตั้งไว้ จากการศึกษาพบว่านักเรียน คาดหวังผลที่จะได้รับจากการช่วยเหลือ จนไม่ไค่คำนึงถึงศักยภาพของตน

๒. โดยทั่วไปนักเรียนรู้สึกว่ บริการให้คำปรึกษามีส่วนช่วยเหลือนักเรียนได้จริง ๆ

๓. นักเรียนต้องการไปหาครูที่ปรึกษา เพื่อขอความช่วยเหลือในด้านการปรับตัว มากกว่า ไปหาบุคคลอื่น

๔. ถ้ามีปัญหาในด้านอื่นที่ไม่ใช่ปัญหาด้านการปรับตัวแล้ว นักเรียนชอบไปปรึกษาครู ครูผู้ปกครอง พ่อแม่ และเพื่อนวัยเดียวกัน

๕. ถ้ามีปัญหาเกี่ยวกับการเรียนนั้น นักเรียนต้องการจะไปขอรับคำแนะนำจากครูที่ปรึกษามากที่สุด ถัดไปก็คือครูอื่น ๆ สำหรับพ่อแม่ นั้น นักเรียนไม่คิดว่าจะช่วยได้มากนัก

๖. นักเรียนทั้งชายและหญิงไม่ชอบไปหาครูผู้ปกครอง เพราะให้คำปรึกษาหาที่น้อยที่สุด และดูเหมือนว่า นักเรียนพยายามหลีกเลี่ยงการขอความช่วยเหลือจากผู้มีอำนาจ

๗. นักเรียนชอบขอคำปรึกษาปัญหาค้นหาการเรียนบางอย่าง ปัญหาการปรับตัวทั้งที่บ้านและโรงเรียน ปัญหาสังคมกับเพื่อนต่างเพศ ฉะนั้น ครูที่ปรึกษา ครูโฮมรูม ควรจะต้องใช้กิจกรรมของกลุ่มให้เป็นประโยชน์ในการแนะแนว

๘. แม้ว่าโดยส่วนรวมแล้ว นักเรียนจะชอบขอคำปรึกษาจากครูที่ปรึกษามากกว่าจากพ่อแม่ ครูผู้ปกครอง และเพื่อนก็ดี แต่ก็ยังมีนักเรียนบางคนชอบให้ครู พ่อแม่ ครูผู้ปกครอง และเพื่อน หรือคนอื่นในชุมชนนั้น มีส่วนในการให้คำปรึกษาหาที่ด้วยเหมือนกันตามขอบเขตของเขา ฉะนั้น ครูที่ปรึกษาจะต้องไม่ผูกขาดการให้ความช่วยเหลือในบริการนี้

สำหรับการวิจัยครั้งนี้เกี่ยวกับปัญหา และความต้องการของนักเรียนฝึกหัดครูในประเทศไทย ก็ได้มีการริเริ่มทำโดย สมศักดิ์ ประจักษ์^{๑๖} ได้สำรวจปัญหาและความต้องการของนักศึกษาชั้น ป.กศ.ปีที่สอง ของวิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ธนบุรี โดยมีความมุ่งหมายเพื่อค้นหาปัญหาเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน และแผนการอนาคต ตลอดจนความต้องการของนักศึกษา เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางสำหรับวิทยาลัย ให้ความช่วยเหลือแนะแนวต่อไป ผลของการสำรวจสรุปได้ดังนี้คือ

^{๑๖}สมศักดิ์ ประจักษ์, "สำรวจปัญหาและความต้องการของนักศึกษาชั้น ป.กศ.วิทยาลัยบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ธนบุรี" ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, ๒๕๐๖, ๑๓๖ หน้า

๑. ปัญหาเกี่ยวกับอนาคตและการเรียน ต้องการให้มีผู้แนะนำให้ความรู้ในการที่จะออกไปทำงาน กลัวไม่ได้เรียนต่อ อาจารย์สอนเร็ว ลำบากในการพูดหน้าชั้น ต้องการคำแนะนำวิธีเรียน

๒. ปัญหาเศรษฐกิจและความเป็นอยู่ มีเงินน้อย ขาดที่ออกกำลังกาย เป็นโรคปวดศีรษะบ่อย ๆ

๓. ปัญหาการปรับตัวในสังคม ขาดความเชื่อมั่นตนเอง พุดไม่เก่ง ปฏิบัติตนทางศาสนกิจไม่ถูกต้อง มีความรู้ในทางศาสนาน้อยไป

ผอ.พรหม ปัทมานนท์^{๑๙} ได้ทำการวิจัยถึงความต้องการความช่วยเหลือของนักศึกษา ป.กศ.ตน วิทยาลัยครูมหาสารคาม ที่หวังจะได้รับจากบริการแนะแนวของวิทยาลัย เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๐ จากผลของการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏว่านักศึกษา ป.กศ.ตน วิทยาลัยครูมหาสารคาม มีความต้องการความช่วยเหลือ และประสบปัญหาต่าง ๆ พร้อมทั้งขอคิดเห็นดังนี้

๑. เกี่ยวกับบริการข้อมูล นักศึกษาส่วนใหญ่เต็มใจให้รายละเอียดเมื่อทางวิทยาลัยสอบถาม เพื่อจะได้เป็นประโยชน์ต่อตนเอง และรู้สึกว่าการให้รายละเอียดเกี่ยวกับตนเองจะเป็นประโยชน์ในการแนะแนวมากที่สุด

๒. เกี่ยวกับบริการสนเทศ นักศึกษาส่วนใหญ่ต้องการคำแนะนำมากที่สุด ในเรื่องการสร้างเสริมบุคลิกภาพ การคบเพื่อนเพศเดียวกัน การคบเพื่อนต่างเพศ การดำเนินชีวิตในวิทยาลัย การศึกษาในชั้นสูงต่อไป การออกไปประกอบอาชีพครู และค่านิยมมารยาท

๓. เกี่ยวกับบริการให้คำปรึกษา นักศึกษาหญิงต้องการรับคำปรึกษาสูงกว่าความต้องการของนักศึกษาชาย ในเรื่องการสร้างนิสัยที่ดีในการเรียน และนักศึกษาส่วนใหญ่ต้องการรับคำปรึกษามากที่สุด ในเรื่องการสร้างเสริมบุคลิกภาพ การคบเพื่อนเพศเดียวกันและเพื่อนต่างเพศ ความสัมพันธ์กับครูอาจารย์ และสัมพันธ์ภาพในครอบครัว การดำเนินชีวิตในวิทยาลัย ความเข้าใจตนเอง การวางแผนการเรียน การประกอบอาชีพครู การเลือกกิจกรรมเสริมหลักสูตร การอบรมมารยาท และการลงทะเลียนเลือกวิชาเรียน

^{๑๙} ผอ.พรหม ปัทมานนท์ ความต้องการความช่วยเหลือของนักศึกษาวิทยาลัยครูมหาสารคาม ปี พ.ศ. ๒๕๑๐ ที่หวังจะได้รับจากบริการแนะแนวของวิทยาลัย ปริญญาณิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร พ.ศ. ๒๕๑๑

๔. เกี่ยวกับบริการจัดวางตัวบุคคลในด้านการเรียนนั้น นักศึกษาปีที่หนึ่งต้องการคำแนะนำในการลงทะเบียนเลือกวิชาเรียนมากกว่านักศึกษาปีที่สอง แต่ในการวางโครงการการศึกษานั้น นักศึกษาปีที่สองมีความต้องการสูงกว่า

ทางด้านการทำงานและทุนนั้น นักศึกษาชายต้องการกู้ยืมเงินมากกว่านักศึกษาหญิง นักศึกษาส่วนมากต้องการให้ทางวิทยาลัยจัดบริการทำงานพิเศษให้ทำระหว่างเรียนในระดับมากที่สุด

๕. เกี่ยวกับบริการติดตามผลและประเมินผล นักศึกษาเต็มใจให้รายละเอียดเกี่ยวกับตนเองหลังจากเรียนสำเร็จ และเต็มใจให้ข้อเสนอแนะที่จะเป็นประโยชน์แก่วิทยาลัยในขณะที่เรียน และหลังจากเรียนจบแล้ว พร้อมทั้งเห็นชอบต่อการให้รายละเอียดเกี่ยวกับตนเอง เพื่อประโยชน์ในการติดตามผล และประเมินผลในระดับมากที่สุด

๖. ปัญหาและความต้องการด้านอื่น ๆ ของนักศึกษา มีตามลำดับความถี่ของปัญหา และความต้องการ การแก้ไขปรับปรุงคือบริการอาหาร การเรียน การสอน บริการด้านอื่น ๆ เช่น น้ำ ไฟ พยาบาล ห้องสมุด การขนส่ง โสตทัศนศึกษา และอาคารสถานที่ บริการหอพัก ระเบียบต่าง ๆ การเงิน ทุนต่าง ๆ และกิจกรรมของนักศึกษา

สรุปแล้วจากผลการวิจัยเกี่ยวกับปัญหา และความต้องการของนักศึกษา ในสถานศึกษาของประเทศไทยและต่างประเทศ จะพบว่านักศึกษาต่างก็ประสบปัญหาต่าง ๆ นานา ซึ่งปัญหาเหล่านั้นถ้าไม่ได้รับการช่วยเหลือแก้ไข ก็อาจมีผลกระทบกระเทือนถึงความสำเร็จของนักศึกษา และประเทศชาติได้ ฉะนั้น จึงเป็นหน้าที่ของโรงเรียนทุกแห่งที่จะต้องจัดให้มีโครงการแนะแนวขึ้น และเมื่อโรงเรียนใดได้จัดทำขึ้นแล้ว ก็ควรที่จะได้มีการวัดผลประเมินผลงานของกิจกรรมและบริการต่าง ๆ ว่ามีประสิทธิผลเพียงไร สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษาหรือไม่ มีบริการอื่นใดอีกที่นักศึกษามุ่งหวังจะได้รับจากสถานศึกษาแห่งนั้น และควรจะมีบริการติดตามผล ประเมินผล และวิจัย เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงโครงการแนะแนว ให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น

บทที่ ๓

วิธีดำเนินการคนควา

๑. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคนควา

- ๑.๑ ศึกษาเครื่องมือ และเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง
- ๑.๒ ทดลองสุ่มตัวอย่างปัญหาประเภทต่าง ๆ โดยใช้แบบสอบถามชนิดแบบปลายเปิด ให้กรอกขอรายการปัญหา และความต้องการของนักศึกษาอย่างอิสระ
- ๑.๓ นำแบบสอบถามชนิดปลายเปิดนี้ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างทดลอง ซึ่งเป็นนักศึกษา วิทยาลัยครูสวนสุนันทา ชั้น ป.กศ.ตน และนักศึกษา ป.กศ.สูง ชั้นละ ๕๐ คน รวม ๒๐๐ คน
- ๑.๔ นำคำตอบแบบสอบถามที่ได้กลับมา เลือกกลุ่มปัญหาและความต้องการต่าง ๆ แล้วนำมาสร้างแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า โดยใช้ชิกมาสะเกลตามวิธีการของลิเคิร์ต
- ๑.๕ นำแบบสอบถามมาวิเคราะห์ปรับปรุงให้ดีขึ้น
- ๑.๕ ใช้แบบสอบถามที่แก้ไขปรับปรุงเรียบร้อยแล้ว เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล

๒. ลักษณะของแบบสอบถาม

แบบสอบถามฉบับที่ได้รับการปรับปรุงดีแล้ว แบ่งเป็นส่วนสำคัญ ๔ ส่วน คือ.-

- ๒.๑ แบบกรอกรายการข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักศึกษา เช่น ชั้น เพศ อายุ ฐานะเศรษฐกิจ
- ๒.๒ แบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่าที่เกี่ยวกับการรับรู้ และความเข้าใจที่นักศึกษามีต่อการจัดบริการแนะแนวของวิทยาลัย
- ๒.๓ แบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่าที่เกี่ยวกับระดับความต้องการของนักศึกษาที่มีต่อการบริการต่าง ๆ ของวิทยาลัย และวิทยาลัยได้จัดสนองความต้องการไปแล้วมากน้อยเพียงใด
- ๒.๔ แบบสอบถามชนิดปลายเปิด เพื่อต้องการให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็นอย่างเสรีว่านักศึกษาต้องการความช่วยเหลืออื่นใดอีก นอกเหนือจากที่บริการแนะแนวได้จัดทำไปแล้ว และควรปรับปรุงโครงการแนะแนวอย่างไร จึงจะเป็นประโยชน์กับนักศึกษามากที่สุด

๓. การรวบรวมข้อมูล

- ๓.๑ นำแบบสอบถามฉบับที่ปรับปรุงจนสมบูรณ์แล้ว ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างของนักศึกษา วิทยาลัยครูสวนสุนันทา ชั้น ป.กศ.ต้นปีที่หนึ่ง - สอง และ ป.กศ.สูงปีที่หนึ่ง - สอง โดยวิธีสุ่มตัวอย่าง ชั้นละ ๑๐๐ คน เป็นนักศึกษาชายชั้นละ ๕๐ คน และนักศึกษาหญิงชั้นละ ๕๐ คน
- ๓.๒ ผู้วิจัยเป็นผู้นำแบบสอบถามไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง แล้วเก็บรวบรวม กลับคืนมาในวันเดียวกันนั้น โดยได้รับความร่วมมือจากอาจารย์ที่สอนประจำวิชา หลายท่าน ได้กรุณาให้ใช้เวลาเรียนทำการทดสอบ ซึ่งแต่ละห้องใช้เวลาประมาณ ๑ ชั่วโมง ซึ่งปรากฏว่าได้แบบสอบถามกลับคืนมาครบตามจำนวนที่ต้องการ

๔. มวลประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้

- ๔.๑ มวลประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักศึกษาชั้น ป.กศ.ต้นปีที่หนึ่ง - สอง และชั้น ป.กศ.สูงปีที่หนึ่ง - สอง
- ๔.๒ นักศึกษา ป.กศ.ต้นนั้นมาจากห้องเรียนต่าง ๆ ๕ ห้อง ซึ่งมีสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ทั้งทางโรงเรียน และทางบ้านแตกต่างกันออกไป
- ๔.๓ นักศึกษา ป.กศ.สูงนั้น ผู้วิจัยได้พยายามสุ่มตัวอย่างจากนักศึกษาที่เลือกวิชาเอก วิชาโท ในสาขาที่แตกต่างกันออกไป
- ๔.๔ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่างต่าง ๆ ดังกล่าว ชั้นละ ๑๐๐ คน เป็นหญิง ๕๐ คน และชาย ๕๐ คน ปรากฏตามตารางดังนี้.-

ตาราง ๑ แจกแจงอายุ และประเภทของมวลประชากร

ชั้น	อายุเป็นปี					จำนวน	อายุเฉลี่ย	ประเภท		หมายเหตุ
	ต่ำกว่า ๑๗	๑๗ - ๑๙	๒๐ - ๒๒	สูงกว่า ๒๒	ไม่บอก	คน		ประจำ	เกินเรียน	
ป.กศ.ต้น										
ชาย	๒	๙๓	๒๐	๒	๓	๑๐๐	๑๘.๖๘	-	๑๐๐	ชายไม่มี
หญิง	๘	๙๖	๑๓	๑	๒	๑๐๐	๑๘.๕๘	๒๘	๙๒	ประเภทประจำ
ป.กศ.สูง										
ชาย	-	๒๑	๙๑	๔	๔	๑๐๐	๒๐.๓๙	-	๑๐๐	
หญิง	-	๓๔	๖๐	๓	๓	๑๐๐	๑๙.๙๘	๖๙	๓๓	

จากตาราง ๑ อายุเฉลี่ยของนักศึกษา ป.กศ.ต้นชาย ๑๘.๖๘ ปี หญิง ๑๘.๕๘ ปี อายุเฉลี่ยของนักศึกษา ป.กศ.สูง ชาย ๒๐.๓๙ ปี หญิง ๑๙.๙๘ ปี

นักศึกษา ป.กศ.ต้น หญิงส่วนใหญ่เกินเรียน นักศึกษา ป.กศ.สูง หญิงส่วนใหญ่อยู่ประจำ นักศึกษาชายไม่มีประเภทอยู่ประจำเลย

ตาราง ๒ แจกแจงรายได้ของมวลประชากร

ชั้น	เงินใช้จ่ายส่วนตัวได้รับเดือนละ (บาท)									
	เพศ	ต่ำกว่า ๑๐๐	๑๐๐ - ๒๐๐	๒๐๐ - ๓๐๐	๓๐๐ - ๔๐๐	๔๐๐ - ๕๐๐	สูงกว่า ๕๐๐	ไม่บอก	จำนวนคน	รายได้เฉลี่ย
ป.กศ.ตน	ชาย	๑๐	๔๓	๕๒	๔	๒	-	๔	๑๐๐	๒๑๐
	หญิง	๖	๓๖	๒๔	๒๓	๓	๑	๓	๑๐๐	๒๕๔
	ชาย	๕	๓๒	๓๕	๒๑	๓	๑	๓	๑๐๐	๒๓๔
	หญิง	๒	๒๑	๒๓	๔๑	๕	๒	๖	๑๐๐	๒๔๔

COLLEGE OF EDUCATION
BANGKOK, THAILAND

26845

จากตารางที่ ๒ เงินค่าใช้จ่ายส่วนตัวที่นักศึกษา ป.กศ.ตน ชาย ได้รับเป็นรายเคื่อน เฉลี่ยแล้ว มีเงินค่าใช้จ่ายเคื่อนละ ๒๑๐ บาท หญิงได้รับเคื่อนละ ๒๕๔ บาท นักศึกษา ป.กศ.สูง ชาย ได้รับเคื่อนละ ๒๓๔ บาท หญิงได้รับเคื่อนละ ๒๔๔ บาท

๒๒

	เกรดเฉลี่ยตั้งแต่เริ่มเรียนจนถึงเทอมนี้				ไม่บอก	จำนวนคน	เกรดเฉลี่ย
	ต่ำกว่า ๒.๐๐	๒.๐๐ - ๒.๕๐	๒.๕๐ - ๒.๗๕	สูงกว่า ๒.๗๕			
ป.กศ.ต้น							
ชาย	๑๗	๔๑	๓๑	๘	๖	๑๐๐	๒.๓๕
หญิง	๑๒	๓๕	๔๒	๗	๔	๑๐๐	๒.๔๒
ป.กศ.สูง							
ชาย	๑๓	๓๘	๓๖	๗	๕	๑๐๐	๒.๓๘
หญิง	๑๑	๓๗	๔๐	๙	๓	๑๐๐	๒.๔๓

จากตารางที่ ๓ แสดงให้เห็นว่าเกรดเฉลี่ยตั้งแต่เริ่มเรียนจนถึงเทอมนี้ ของนักศึกษา ป.กศ.ต้น ชาย ๒.๓๕ หญิง ๒.๔๒
 ป.กศ.สูง ชาย ๒.๓๘ หญิง ๒.๔๓

๕. การจัดกระทำกับข้อมูล

- ๕.๑ พิจารณาลักษณะโดยทั่วไปของมวลประชากร แจกแจงความถี่ และคิดเป็นร้อยละ โดยพิจารณาตามเกณฑ์ ชัน เพศ อายุ ประเภท และรายได้
- ๕.๒ แจกแจงความถี่ของจำนวนผู้ตอบข้อปัญหาต่าง ๆ จำแนกตามชันเรียน และเพศ
- ๕.๓ หาค่าเฉลี่ย (Mean) ของค่าตอบข้อปัญหาแต่ละข้อ โดยวิธีให้น้ำหนัก (weight) ของมาตราส่วนในแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่าแต่ละส่วน แล้วหาค่าเฉลี่ยของน้ำหนักของค่าตอบรวมแต่ละข้อ
- ๕.๔ หานัยสำคัญของความแตกต่างของค่าตอบแต่ละข้อปัญหา จำแนกตามชันเรียน และเพศ โดยวิธีไค-สแควร์ (Chi-Square) และหาอัตราส่วนวิกฤติ (Critical Ratio) (ดูภาคผนวก ก.)
- ๕.๕ สำหรับตาราง ค. ข้อ ๑๑ - ๓๕ นั้น แจกแจงความถี่ที่ได้รับความช่วยเหลือจากบุคลากรต่าง ๆ โดยแยกเพศ ชัน และรวมความถี่ของเพศ ชัน เข้าเป็นความถี่รวมที่ได้รับจากผู้ช่วยเหลือแต่ละราย
- ๕.๖ แบบสอบถามปลายเปิดนั้น ตรวจสอบพิจารณาความถี่และจัดอันดับความต้องการ และปัญหาต่าง ๆ ของนักศึกษา เพื่อจัดอันดับความมากมาย โดยคำนึงถึงเพศ เป็นสำคัญ

บทที่ ๔

การวิเคราะห์ข้อมูล

คำชี้แจงในการนำเสนอข้อมูล

๑. นำรายการในแบบสอบถาม ตอนที่ ๒ ข้อ ๑ - ๑๐ เสนอเป็นตารางที่ ๔ เกี่ยวกับการรับรู้ ความเข้าใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดบริการแนะแนวของวิทยาลัย

๒. นำรายการในแบบสอบถาม ตอนที่ ๓ และ ๔ ข้อ ๑๑ - ๕๔ มาจัดจำแนกเป็นประเภทของบริการ การแนะแนวทั้ง ๕ ประเภท ทั้งนี้เพื่อให้เข้าใจได้ง่ายขึ้น และสะดวกต่อการนำเสนอ ดังนี้คือ.-

๒.๑ บริการรวบรวมข้อมูล จากรายการที่ ๔๗ - ๕๐ ในแบบสอบถามนำเสนอเป็นตาราง ๕

๒.๒ บริการสนเทศ จากรายการที่ ๑๑ - ๑๔ และ ๓๖ - ๓๙ ในแบบสอบถามนำเสนอเป็นตาราง ๖

๒.๓ บริการให้คำปรึกษา จากรายการที่ ๒๒ - ๓๕ ในแบบสอบถามนำเสนอเป็นตาราง ๙

๒.๔ บริการจัดวางตัวบุคคล จากรายการที่ ๑๕ - ๒๑ และ ๓๔ - ๔๐ และ ๔๓ - ๔๖ ในแบบสอบถาม นำเสนอเป็นตาราง ๘

๒.๕ บริการติดตามผลและประเมินผล จากรายการที่ ๔๑ - ๔๒ และ ๕๑ - ๕๔ นำเสนอเป็นตาราง ๕

๒.๖ จากแบบสอบถามปลายเปิด ๒ ข้อ ในแบบสอบถาม นำเสนอเป็นตารางที่ ๑๐, ๑๑ ตามลำดับ

สัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการนำเสนอตาราง

f = ความถี่

Σf = ความถี่รวม

% = ร้อยละ

$\bar{X}_1$ = ค่าเฉลี่ยคะแนนของชั้น ป.กศ.ต้น หรือชาย ตามการเปรียบเทียบ

$\bar{X}_2$ = ค่าเฉลี่ยคะแนนของชั้น ป.กศ.สูง หรือหญิง ตามการเปรียบเทียบ

$S.D_1^2$ = ความแปรปรวนของคะแนนกำลังสองของ ป.กศ.ต้น หรือชาย

$S.D_2^2$ = ความแปรปรวนของคะแนนกำลังสองของ ป.กศ.สูง หรือหญิง

χ^2 = ค่า Chi-Square (ไค-สแควร์)

C.R. = Critical Ratio (ค่าอัตราส่วนวิกฤติ)

P = Probability

S = Significant (มีนัยสำคัญเชิงสถิติ)

N.S = Not Significant (ไม่มีนัยสำคัญเชิงสถิติ)

N = จำนวนมวลประชากรที่ตอบในข้อนั้น ๆ

เรื่อง	มาตราส่วน ประมาณค่า	f		Σf	f		เปรียบเทียบชั้น				เปรียบเทียบเพศ			
		ป.กศ. ตน	ป.กศ. สูง		ชาย	หญิง	$\bar{X}_1$ S.D. ² ₁	$\bar{X}_2$ S.D. ² ₂	$\frac{\Sigma x_1^2}{x_2}$ C.R.		$\bar{X}_1$ S.D. ² ₁	$\bar{X}_2$ S.D. ² ₂	$\frac{\Sigma x_1^2}{x_2}$ C.R.	
การรับรู้ และความเข้าใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดบริการแนะแนวของวิทยาลัย	มากที่สุด	๒๔๕	๓๒๒	๕๖๗	๒๔๔	๒๔๓	๒.๘๓	๓.๘๑	๓.๙๘		๒.๘๓	๒.๘๑	๓.๙๘	
	มาก	๓๖๘	๓๔๖	๗๑๔	๓๕๕	๓๕๙	๑.๔๔	๑.๙๕	p > .๐๑	๓.๑๓	๑.๓๒	๑.๖๖	p > .๐๑	-.๔๗๒๘
	ปานกลาง	๔๓๔	๖๒๕	๑๐๕๙	๕๑๒	๕๔๓			N.S.	p < .๐๕			N.S.	p < .๐๕
	น้อย	๕๓๙	๓๔๑	๘๘๐	๔๖๔	๔๕๖				๓.๘๒	S.		๔.๒๘	S.
	น้อยที่สุด	๓๓๕	๓๕๕	๖๙๐	๓๓๙	๓๑๑			p > .๐๑				p > .๐๑	
									N.S.				N.S.	

จากตาราง ๔ การรับรู้และความเข้าใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดบริการแนะแนวของวิทยาลัย สรุปผลได้ดังนี้ คือ

๑. นักศึกษา ป.กศ.ตน และนักศึกษา ป.กศ.สูง มีการรับรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดบริการแนะแนวของวิทยาลัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .๐๕ โดยที่นักศึกษา ป.กศ.สูง มีการรับรู้ มีความเข้าใจมากกว่านักศึกษา ป.กศ.ตน เมื่อพิจารณาตามเพศแล้ว นักศึกษาชายและหญิงมีการรับรู้ มีความเข้าใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .๐๕ โดยที่นักศึกษาหญิงมีการรับรู้ มีความเข้าใจมากกว่านักศึกษาชาย

๒. เมื่อพิจารณาถึงการรับรู้ และความเข้าใจของนักศึกษาในชั้นเดียวกัน และเพศเดียวกัน ผลปรากฏว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิตินักศึกษาในชั้น ป.กศ.ตน ส่วนใหญ่ และนักศึกษาชายส่วนใหญ่ มีการรับรู้อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย แต่นักศึกษา ป.กศ.สูง ส่วนใหญ่ และนักศึกษาหญิงส่วนใหญ่ มีการรับรู้อยู่ในระดับปานกลาง

เรื่อง	มาตราส่วน ประมาณค่า	f		Σf	f		เปรียบเทียบชั้น				เปรียบเทียบเพศ			
		ป.กศ. ตน	ป.กศ. สูง		ชาย	หญิง	$\bar{X}_1$ $S.D_1^2$	$\bar{X}_2$ $S.D_2^2$	$\frac{\bar{X}_1^2}{N_1}$ $\frac{\bar{X}_2^2}{N_2}$	C.R.	$\bar{X}_1$ $S.D_1^2$	$\bar{X}_2$ $S.D_2^2$	$\frac{\bar{X}_1^2}{N_1}$ $\frac{\bar{X}_2^2}{N_2}$	C.R.
ความคิดเห็นของ นักศึกษาเกี่ยวกับ บริการรวบรวม ข้อมูล	มากที่สุด	๒๒๙	๒๔๙	๔๗๘	๒๒๙	๒๔๙	๓.๖๑	๓.๖๘	๒๒.๕๖	-๑.๐๘	๓.๖๓	๓.๙๓	๒๒.๙๓	
	มาก	๒๕๙	๒๔๒	๕๐๑	๒๓๙	๒๖๘	๑.๕๘	๑.๙๖	$p < .๐๑$	$p < .๐๕$	๑.๕๒	๑.๒๐	$p < .๐๑$	
	ปานกลาง	๑๖๔	๑๙๒	๓๕๖	๑๙๕	๑๙๙			S.	S			N.S.	-๑.๘๘
	น้อย	๙๖	๘๔	๑๘๐	๙๑	๘๙			๒๕.๖๕				๓๒.๕๕	$p < .๐๕$
	น้อยที่สุด	๙๘	๔๓	๑๔๑	๔๙	๙๒			$p < .๐๑$ S				$p < .๐๑$ N.S.	S.

จากตาราง ๕ ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับบริการรวบรวมข้อมูล สรุปผลได้ดังนี้คือ.-

๑. นักศึกษา ป.กศ.ตน และ ป.กศ.สูง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับบริการรวบรวมข้อมูล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .๐๕ โดยที่นักศึกษา ป.กศ.สูง มีความคิดเห็นโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ซึ่งมากกว่านักศึกษา ป.กศ.ตน และเมื่อพิจารณาตามเพศนักศึกษาชาย และ หญิง มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .๐๕ โดยที่นักศึกษาหญิงมีความเห็นโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ซึ่งมากกว่านักศึกษาชาย

๒. นักศึกษาในระดับชั้นเดียวกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .๐๑ นักศึกษา ป.กศ.ตน ส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และ ป.กศ.สูง ส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด แต่เมื่อพิจารณาถึงนักศึกษาเพศเดียวกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง ๖ บริการสนเทศ

เรื่อง		f			Σf	f		เปรียบเทียบชั้น				เปรียบเทียบเพศ			
		ป.กศ. ต้น	ป.กศ. สูง	ชาย		หญิง	$\bar{X}_1$ S.D ₁ ²	$\bar{X}_2$ S.D ₂ ²	$\frac{\bar{X}_1^2}{N_1}$ $\frac{\bar{X}_2^2}{N_2}$	C.R.	$\bar{X}_1$ S.D ₁ ²	$\bar{X}_2$ S.D ₂ ²	$\frac{\bar{X}_1^2}{N_1}$ $\frac{\bar{X}_2^2}{N_2}$	C.R.	
ก. ความต้องการของ นักศึกษาเกี่ยวกับ บริการสนเทศ	มากที่สุด	๗๘๘	๓๐๒	๑๐๙๐	๖๖๐	๔๓๐	๓.๘๘	๓.๘๔	๕๐.๕๕		๓.๘๓	๔.๐๔	๓๘.๕๔		
	มาก	๖๑๐	๓๓๐	๑๓๔๐	๖๕๕	๖๘๕	๑.๐๕	๓.๓๓	p < .๐๑	๑.๐๕	๑.๐๓	๑.๐๖	p < .๐๑	- .๘๐	
	ปานกลาง	๔๔๒	๔๔๐	๘๘๒	๔๖๓	๔๑๕			S.				S.	p < .๐๕	
	น้อย	๑๐๔	๘๓	๒๐๑	๑๒๔	๘๑			๑๖.๘๓	p > .๐๕			๕๓.๔๒	S.	
	น้อยที่สุด	๕๔	๓๑	๘๕	๔๘	๓๓			p < .๐๑	N.S.			p < .๐๑	S.	
ข. ความช่วยเหลือ ที่นักศึกษาได้รับ ไปแล้วจาก บริการสนเทศ	มากที่สุด	๘๓	๖๒	๑๔๕	๕๖	๘๓	๒.๘๘	๒.๘๓	๓๘.๖๓		๒.๘๓	๒.๘๓	๔๔.๓๓		
	มาก	๒๕๘	๒๕๔	๕๑๒	๓๐๕	๒๕๘	๑.๐๕	๐.๘๘	p < .๐๑	๒.๕๒	๑.๐๑	๑.๐๖	p < .๐๑		
	ปานกลาง	๖๓๖	๖๘๕	๑๓๒๑	๖๘๓	๖๒๔			S.	p < .๐๕			S.	p > .๐๕	
	น้อย	๓๔๐	๓๑๓	๖๕๓	๒๕๘	๓๖๕			๔๔.๐๓	S.			๓๓.๘๓	N.S.	
	น้อยที่สุด	๑๘๐	๑๖๖	๓๔๖	๑๘๕	๑๖๑			p < .๐๑				p < .๐๑	S.	
ค. บุคลากรที่ได้ให้บริการ สนเทศแก่นักศึกษา	อาจารย์ที่ปรึกษาคณะ วิชาการและอาจารย์ โสมรุม			อาจารย์ประจำวิชา	อาจารย์ผู้ปกครอง		อาจารย์ประจำหอพัก		อาจารย์แนะแนว		ประจำวินาศัย		คนอื่น ๆ		
ป.กศ.ต้น	๕๕๘			๓๘๐	๑๓๓		๓๘		๘๘				๓๔๓		
ป.กศ.สูง	๔๔๓			๔๓๒	๑๘๐		๖๒		๘๑				๔๐๐		
รวม f	๑๐๐๑			๘๒๒	๓๕๓		๑๐๐		๑๔๐				๗๕๓		

จากตาราง ๖ บริการสนเทศ สรุปผลได้ดังนี้คือ

ก. ความต้องการของนักศึกษาเกี่ยวกับบริการสนเทศ

๑. นักศึกษา ป.กศ.ต้น และ ป.กศ.สูง มีความต้องการที่จะได้รับบริการสนเทศแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยนักศึกษาทั้งสองกลุ่มมีความต้องการโดยเฉลี่ย แล้วยู่ในระดับมากทั้งสองกลุ่ม แต่เมื่อพิจารณาตามเพศ นักศึกษาชายและหญิง มีความต้องการที่จะได้รับบริการสนเทศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .๐๕ โดยที่นักศึกษาหญิงมีความต้องการโดยเฉลี่ยแล้วอยู่ในระดับมากที่สุด แต่นักศึกษาชายต้องการในระดับมาก

๒. นักศึกษาในชั้น ป.กศ.ต้น มีความต้องการที่จะได้รับบริการสนเทศในระดับต่าง ๆ ตั้งแต่จากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .๐๑ โดยที่นักศึกษาส่วนใหญ่มีความต้องการในระดับมากที่สุด

นักศึกษาในชั้น ป.กศ.สูง มีความต้องการที่จะได้รับบริการสนเทศในระดับที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่น .๐๑ โดยที่นักศึกษาส่วนใหญ่ มีความต้องการในระดับมาก

นักศึกษาชาย มีความต้องการที่จะได้รับบริการสนเทศ ในระดับที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับความเชื่อมั่น .๐๑ โดยที่นักศึกษาชายส่วนใหญ่มีความต้องการอยู่ในระดับมาก

นักศึกษาหญิงมีความต้องการที่จะได้รับบริการสนเทศ ในระดับที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น .๐๑ โดยที่นักศึกษาหญิงส่วนใหญ่ มีความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด

ข. ความช่วยเหลือที่นักศึกษาได้รับไปแล้วจากบริการสนเทศ

๑. นักศึกษา ป.กศ.ต้น และ ป.กศ.สูง ได้รับความช่วยเหลือไปแล้วจากบริการสนเทศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .๐๕ โดยนักศึกษา ป.กศ.สูง ได้รับความช่วยเหลือไปแล้วมากกว่านักศึกษา ป.กศ.ต้น แต่เมื่อพิจารณาตามเพศ นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง ได้รับความช่วยเหลือไปแล้วจากบริการสนเทศ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ โดยนักศึกษาทั้งสองกลุ่มได้รับความช่วยเหลือไปแล้วในระดับปานกลางเท่า ๆ กัน

๒. นักศึกษาในชั้น ป.กศ.ต้น ได้รับความช่วยเหลือไปแล้วจากบริการสนเทศ ในระดับที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .๐๑ โดยที่นักศึกษา ป.กศ.ต้น ส่วนใหญ่ได้รับความช่วยเหลือไปแล้วอยู่ในระดับปานกลาง

นักศึกษาในชั้น ป.กศ.สูง ได้รับความช่วยเหลือไปแล้วจากบริการสนเทศในระดับที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .๐๑ โดยที่นักศึกษา ป.กศ.สูงส่วนใหญ่ ได้รับความช่วยเหลือไปแล้วในระดับปานกลาง

นักศึกษาชายได้รับความช่วยเหลือไปแล้วจากบริการสนเทศในระดับที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .๐๑ โดยที่นักศึกษาชายส่วนใหญ่ได้รับความช่วยเหลือไปแล้วในระดับปานกลาง

นักศึกษาหญิงได้รับความช่วยเหลือไปแล้วจากบริการสนเทศ ในระดับที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .๐๑ โดยที่นักศึกษาหญิงส่วนใหญ่ได้รับความช่วยเหลือไปแล้วในระดับปานกลาง

ค. บุคลากรที่ได้ให้บริการสนเทศแก่นักศึกษา

นักศึกษาชั้น ป.กศ.ต้น และ ชั้น ป.กศ.สูง ได้รับการสนเทศจากบุคลากร ตามลำดับความดังนี้.-

๑. อาจารย์ที่ปรึกษาด้านวิชาการ และอาจารย์โหมรวม
๒. อาจารย์ประจำวิชา
๓. คนอื่น ๆ
๔. อาจารย์ผู้ปกครอง
๕. อาจารย์แนะแนวประจำวิทยาลัย
๖. อาจารย์ประจำหอพัก

ตาราง ๗ บริการให้คำปรึกษา

เรื่อง	มาตราฐาน ประมาณค่า	f		Σf	f·		เปรียบเทียบชั้น				เปรียบเทียบเพศ					
		ป.กศ. ต้น	ป.กศ. สูง		ชาย	หญิง	$\bar{X}_1$	$\bar{X}_2$	$\frac{\sum X_1^2}{N_1}$	$\frac{\sum X_2^2}{N_2}$	C.R.	$\bar{X}_1$	$\bar{X}_2$	$\frac{\sum X_1^2}{N_1}$	$\frac{\sum X_2^2}{N_2}$	C.R.
							S.D. ₁ ²	S.D. ₂ ²	$\frac{\sum X_1^2}{N_1}$	$\frac{\sum X_2^2}{N_2}$		S.D. ₁ ²	S.D. ₂ ²	$\frac{\sum X_1^2}{N_1}$	$\frac{\sum X_2^2}{N_2}$	
ก. ความต้องการ ของนักศึกษา เกี่ยวกับบริการ ให้คำปรึกษา	มากที่สุด	๑๑๓๓	๖๑๓	๑๗๔๖	๕๔๓	๑๒๐๓	๓.๙๖	๓.๙๐	๓๙.๑๙			๓.๙๔	๔.๐๓	๓๙.๙๙		
	มาก	๙๖๕	๕๕๒	๑๓๙๗	๕๓๒	๘๑๕	๑.๑๒	๒.๒๘	p < .๐๑	๑.๙๒	๑.๑๘	p < .๐๑	๑.๒๙			
	ปานกลาง	๖๒๙	๕๖๕	๑๐๙๒	๕๑๐	๕๕๒			S	p > .๐๕			S	p > .๐๕		
	น้อย	๑๕๘	๘๔	๒๔๒	๑๑๐	๑๓๒			๔๕.๔๖	N.S.			๔๕.๘๕	N.S.		
	น้อยที่สุด	๑๑๕	๕๓	๑๖๘	๙๘	๙๐			p < .๐๑				p < .๐๑			
									S				S			
ข. ความช่วยเหลือ ที่นักศึกษาได้รับ ไปแล้วจาก บริการให้คำ ปรึกษา	มากที่สุด	๑๙๕	๑๕๕	๓๕๐	๑๕๓	๑๙๙	๒.๙๘	๒.๔๙	๓๖.๒๙			๒.๙๙	๒.๙๙	๔๘.๑๕		
	มาก	๔๘๖	๔๔๙	๙๓๕	๔๕๐	๔๘๕	๑.๒๙	๒.๒๘	p < .๐๑	๑.๙๒	๒.๔๖	p < .๐๑	๐			
	ปานกลาง	๑๐๘๒	๑๓๑๔	๒๓๙๖	๑๓๑๓	๑๐๘๓			S	p > .๐๕			S	p > .๐๕		
	น้อย	๕๙๕	๕๕๙	๑๑๕๒	๕๔๒	๖๑๐			๕๑.๕๐	N.S.			๒๘.๖๒			
	น้อยที่สุด	๔๕๒	๓๒๓	๗๗๕	๓๙๒	๓๙๓			p < .๐๑				p < .๐๑		N.S.	
									S				S			
ค. บุคลากรที่ได้ให้บริการ สนทนากับนักศึกษา		อาจารย์ที่ปรึกษาคณะ วิชาการและอาจารย์ โสมบุญ		อาจารย์ประจำวิชา		อาจารย์ผู้ปกครอง		อาจารย์ประจำหอพัก		อาจารย์แนะแนว ประจำวิทยาลัย		คนอื่น ๆ				
ป.กศ. ต้น		๘๑๙		๖๑๕		๒๕๐		๖๙		๑๔๔		๖๐๔				
ป.กศ. สูง		๙๒๔		๖๙๒		๓๓๔		๑๖๙		๙๔		๖๐๙				
รวม f		๑๗๔๑		๑๒๘๗		๕๘๔		๒๓๘		๒๓๘		๑๒๑๑				

จากตาราง ๘ บริการให้คำปรึกษา สรุปผลได้ดังนี้

ก. ความต้องการของนักศึกษาเกี่ยวกับบริการให้คำปรึกษา

๑. นักศึกษา ป.กศ.ต้น และสูง ทั้งเพศชายและหญิง มีความต้องการที่จะได้รับบริการให้คำปรึกษาแตกต่างกันอย่างไม่มีความสำคัญ คือนักศึกษาทุกกลุ่มมีความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด เป็นส่วนใหญ่

๒. นักศึกษาในชั้นเดียวกัน และเพศเดียวกัน มีความต้องการที่จะได้รับบริการให้คำปรึกษา แตกต่างกันอย่างไม่มีความสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .๐๑ โดยที่นักศึกษาส่วนใหญ่ มีความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด และมีนักศึกษาน้อยส่วนน้อยที่มีความต้องการน้อยที่สุด ที่จะได้รับคำปรึกษา

ข. ความช่วยเหลือที่นักศึกษาได้รับไปแล้วจากบริการให้คำปรึกษา

๑. นักศึกษา ป.กศ.ต้น และสูง ทั้งเพศชายและหญิง ได้รับคำปรึกษาไปแล้ว แตกต่างกันอย่างไม่มีความสำคัญทางสถิติ คือ ทุกกลุ่มได้รับไปโดยเฉลี่ยแล้วอยู่ในระดับปานกลาง

๒. เมื่อพิจารณานักศึกษาในชั้นเดียวกัน และเพศเดียวกันแล้ว นักศึกษาได้รับไปแล้วอยู่ในระดับที่แตกต่างกันอย่างไม่มีความสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่น .๐๑ ส่วนใหญ่ของนักศึกษาในแต่ละชั้น แต่ละเพศได้รับในระดับปานกลาง และนักศึกษาน้อยส่วนน้อยที่ได้รับในระดับมากที่สุดและน้อยที่สุด

ค. บุคลากรที่ได้ให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา

นักศึกษา ป.กศ.ต้น และสูง ได้รับการให้คำปรึกษาไปแล้วจากบุคลากร ตามลำดับความถี่ดังนี้

๑. อาจารย์ที่ปรึกษาด้านวิชาการ และอาจารย์โฮมรูม
๒. อาจารย์ประจำวิชา
๓. คนอื่น ๆ
๔. อาจารย์ผู้ปกครอง
๕. อาจารย์แนะแนวประจำวิทยาลัย
๖. อาจารย์ประจำหอพัก

ตาราง ๘ บริการจิตวางตัวบุคคล

เรื่อง		f		Σ f	f		เปรียบเทียบชั้น				เปรียบเทียบเพศ			
		ป.กศ. ตัน	ป.กศ. สูง		ชาย	หญิง	$\bar{X}_1$ S.D. ² ₁	$\bar{X}_2$ S.D. ² ₂	$\frac{\bar{X}_1^2}{N_1}$ $\frac{\bar{X}_2^2}{N_2}$	C.R.	$\bar{X}_1$ S.D. ² ₁	$\bar{X}_2$ S.D. ² ₂	$\frac{\bar{X}_1^2}{N_1}$ $\frac{\bar{X}_2^2}{N_2}$	C.R.
ก. ความต้องการ ของนักศึกษา เกี่ยวกับการจัด วางตัวบุคคล	มากที่สุด	๔๑๓	๒๗๓	๖๘๖	๓๓๕	๓๕๑	๓.๒๒	๒.๙๕	๑๐.๙๕		๒.๙๕	๓.๐๘	๖.๓๑	
	มาก	๕๐๗	๓๙๕	๘๐๒	๓๘๖	๔๑๖	๑.๖๓	๓.๖๐	p > .๐๑	๑.๐๘	๑.๖๙	๑.๖๕	p < .๐๑	- .๙๒
	ปานกลาง	๒๓๑	๒๒๘	๑๒๕๙	๕๙๕	๖๖๔			N.S.	p > .๐๕			N.S.	p < .๐๕
	น้อย	๓๐๖	๓๖๓	๖๖๙	๓๓๒	๓๓๗			๙.๑๖	N.S.			๘.๕๗	S.
	น้อยที่สุด	๒๔๑	๓๓๘	๕๗๙	๒๘๔	๒๙๕			p > .๐๑				p > .๐๑	
									N.S.				N.S.	
ข. ความช่วยเหลือ ที่นักศึกษาได้รับ ไปแล้วจากบริการ จัดวางตัวบุคคล	มากที่สุด	๖	๑๓	๒๖	๗	๑๒	๒.๑๗	๒.๖๘	๓๖.๙๘		๒.๕๖	๒.๔๐	๕๕.๕๕	
	มาก	๕๑	๘๓	๑๒๔	๗๒	๕๒	๑.๑๖		p < .๐๑	p ๐.๙๑	๑.๐๔	๐.๖๘	p < .๐๑	p ๐.๙๔
	ปานกลาง	๑๕๕	๒๖๙	๔๒๔	๒๑๔	๒๑๐				p > .๐๕			S.	p > .๐๕
	น้อย	๑๗๐	๑๑๐	๒๘๐	๑๓๗	๑๔๓			๕๕.๙๐	N.S.			๕๐.๐๗	N.S.
	น้อยที่สุด	๑๙๗	๙๕	๒๙๒	๑๕๐	๑๔๒			p < .๐๑				p < .๐๑	S
ค. บุคลากรที่ได้ให้บริการ สนเทศแก่นักศึกษา	อาจารย์ที่ปรึกษาคณะ วิชาการและอาจารย์ โหมรวม			อาจารย์ประจำวิชา	อาจารย์ผู้ปกครอง	อาจารย์ประจำหอพัก	อาจารย์แนะแนว ประจำวิทยาลัย					คนอื่น ๆ		
ป.กศ. ตัน		๑๘๖		๒๕๗	๔๖	๖	๖๓		๓๑					
ป.กศ. สูง		๒๘๖		๑๖๒	๔๖	๒๔	๑๙		๕๕					
รวม	f	๔๗๒		๔๑๙	๙๒	๓๐	๘๒		๘๖					

จากตาราง ๘ บริการจิตว่างตัวบุคคล สรุปผลได้ดังนี้ คือ

ก. ความต้องการของนักศึกษาเกี่ยวกับการจิตว่างตัวบุคคล

๑. นักศึกษา ป.กศ.ต้น และ ป.กศ.สูง มีความต้องการที่จะได้รับบริการแนะแนว ในการจิตว่างตัวบุคคล แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ คือนักศึกษาทั้งสองกลุ่ม มีความต้องการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก แต่เมื่อพิจารณาตามเพศ นักศึกษาชายและหญิง มีความต้องการที่จะได้รับบริการด้านการจิตว่างตัวบุคคล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่น .๐๕ โดยที่นักศึกษาหญิง มีความต้องการโดยเฉลี่ยมากกว่านักศึกษาชาย

๒. เมื่อพิจารณาถึงจำนวนความถี่ของความต้องการของนักศึกษาในชั้น ป.กศ.ต้น หรือ ป.กศ.สูง หรือของนักศึกษาชายหรือหญิง แล้ว จะเห็นได้ว่าระดับของความต้องการ ของจำนวนนักศึกษาในแต่ละชั้นและแต่ละเพศ มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

ข. ความช่วยเหลือที่นักศึกษาได้รับไปแล้วจากบริการจิตว่างตัวบุคคล

๑. นักศึกษา ป.กศ.ต้น และ ป.กศ.สูง ได้รับความช่วยเหลือไปแล้วจากบริการ จิตว่างตัวบุคคล แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยที่นักศึกษาทั้งสองกลุ่มได้รับความ ช่วยเหลือไปแล้วโดยเฉลี่ยในระดับน้อยพอ ๆ กัน ทั้งสองกลุ่ม และเมื่อพิจารณาตามเพศ นักศึกษาชายและหญิงได้รับความช่วยเหลือไปแล้ว แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ คือนักศึกษาทั้งสองกลุ่มได้รับความช่วยเหลือไปแล้ว โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างน้อยพอ ๆ กัน

๒. นักศึกษาในชั้นเดียวกันและเพศเดียวกัน ได้รับความช่วยเหลือไปแล้วเกี่ยวกับการ จิตว่างตัวบุคคล ในระดับที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่น .๐๑ โดยที่นักศึกษา ป.กศ.ต้นส่วนใหญ่ถึง ๓๓.๔๒% ได้รับความช่วยเหลือไปแล้วในระดับน้อยที่สุด และ ๑.๕๓% ที่ได้รับในระดับมากที่สุด นักศึกษา ป.กศ.สูงส่วนใหญ่ถึง ๔๕.๑๕% ที่ได้รับใน ระดับปานกลาง และ ๒.๕๕% ที่ได้รับในระดับมากที่สุด นักศึกษาชายส่วนใหญ่ถึง ๔๔.๑๒% ได้รับในระดับปานกลาง และ ๑.๒๖% ได้รับในระดับมากที่สุด นักศึกษาหญิงส่วนใหญ่ถึง ๔๐.๕๔% ได้รับในระดับปานกลาง และ ๒.๐๘% ได้รับในระดับมากที่สุด

ก. บุคลากรที่ได้ให้บริการจัดวางตัวบุคคลแก่นักศึกษา

นักศึกษา ป.กศ.ต้น และ ป.กศ.สูง ได้รับบริการแนะแนวในด้านการจัดวางตัวบุคคล จากบุคลากรตามลำดับความดังนี้

๑. อาจารย์ที่ปรึกษาคณะวิชาการ หรืออาจารย์โฮมรูม
๒. อาจารย์ประจำวิชา
๓. อาจารย์ผู้ปกครอง
๔. คนอื่น ๆ
๕. อาจารย์แนะแนวประจำวิทยาลัย
๖. อาจารย์ประจำหอพัก

เรื่อง	มาตราส่วน ประมาณค่า	f		Σf	f		เปรียบเทียบชั้น				เปรียบเทียบเพศ			
		ป.กศ. ต.น.	ป.กศ. สูง		ชาย	หญิง	$\bar{X}_1$ S.D ₁ ²	$\bar{X}_2$ S.D ₂ ²	$\frac{\sum X_1^2}{n_1}$ $\frac{\sum X_2^2}{n_2}$	C.R.	$\bar{X}_1$ S.D ₁ ²	$\bar{X}_2$ S.D ₂ ²	$\frac{\sum X_1^2}{n_1}$ $\frac{\sum X_2^2}{n_2}$	C.R.
ความคิดเห็นของ นักศึกษาเกี่ยวกับ บริการติดตามผล และประเมินผล	มากที่สุด	๒๖๒	๒๐๐	๔๖๒	๒๗๓	๒๗๗	๓.๗๕	๓.๒๗	๒๕.๕๕		๓.๕๕	๓.๕๐	๒๒.๘๔	
	มาก	๓๕๘	๓๓๑	๖๘๙	๓๒๓	๓๕๕	๐.๕๕	๑.๕๒	$p < .๐๑$	๑.๐๘	๑.๕๐	๑.๕๘	$p < .๐๑$	๑.๒๕
	ปานกลาง	๓๖๕	๓๗๐	๗๓๕	๓๕๔	๓๔๑			S	$p > .๐๕$			S	$p > .๐๕$
	น้อย	๑๓๐	๑๗๔	๓๐๔	๑๕๔	๑๖๕			๑๕.๘๘	N.S.			๑๕.๘๔	N.S.
	น้อยที่สุด	๘๓	๑๑๗	๒๐๐	๘๑	๑๑๘			$p < .๐๑$ S.				$p < .๐๑$ S	

จากตาราง ๕ ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับบริการติดตามผลและประเมินผล สรุปผลได้ดังนี้คือ

๑. นักศึกษา ป.กศ.ต้น และ ป.กศ.สูง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับบริการติดตามผลและประเมินผล แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยที่นักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากพอ ๆ กันทั้งสองกลุ่ม เมื่อพิจารณาตามเพศนักศึกษาทั้งชายและหญิงแล้ว มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเช่นเดียวกัน โดยที่นักศึกษาชายและหญิง มากพอ ๆ กันทั้งสองกลุ่ม

๒. เมื่อพิจารณาถึงนักศึกษาในชั้นเดียวกัน และเพศเดียวกันนั้น ต่างก็มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่น .๐๑ นักศึกษาส่วนใหญ่ในชั้น ป.กศ.ต้น และ ป.กศ.สูง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง นักศึกษาหญิงมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก แต่นักศึกษาชายอยู่ในระดับปานกลาง

ข้อ	ข้อเสนอแนะของนักศึกษาชาย	ความถี่	อันดับ	ความถี่	ข้อเสนอแนะของนักศึกษาหญิง
		ชาย	ที่	หญิง	
๑	ไม่แสดงความคิดเห็น	๑๒		๑๓	
๒	สถานที่				
๒.๑	ห้องแนะแนวควรอยู่ห่างจากห้องพักครู	๔๕	๑	๗๓	ห้องแนะแนวควรมีคิติด และคนไม่เดินผ่านพลุกพล่าน
๒.๒	ห้องแนะแนวควรมีคิติดกวน	๖๕	๒	๖๑	ห้องแนะแนวควรจัดให้เหมาะสมกวน
๒.๓	ห้องแนะแนวควรกว้างขวางกวน	๔๒	๓	๔๐	ห้องแนะแนวเล็กเกินไป
๒.๔	ห้องแนะแนวควรอยู่เป็นเอกเทศ สงบเงียบ และปลอดคน	๓๖	๔	๒๔	ควรมีห้องรับคำปรึกษาโดยเฉพาะ
๒.๕	ห้องแนะแนวควรมีอาจารย์แนะแนวอยู่เป็นสัดส่วน	๒๔	๕	๑๔	ควรจัดห้องให้นักศึกษารู้สึกว่าสบายใจที่จะเข้าไป
๒.๖	ห้องแนะแนวควรมีมานบังตา และมีอุปกรณ์ ๆ อีกให้เหมาะสม	๑๔	๖	๑๒	ห้องแนะแนวควรกว้างขวางพอที่จะให้นักศึกษาเข้าไปปรึกษา อาจารย์แนะแนวเป็นหมู่ ๆ ได้
๒.๗	ห้องแนะแนวควรมีบรรยากาศที่ชักจูงให้นักศึกษาเข้าไป	๗	๗	๗	ห้องแนะแนวควรย้ายไปอยู่ที่ตึก ๒๗
๒.๘	ห้องแนะแนวควรอยู่ส่วนริมสุดของอาคาร	๓	๘		
Σ f		๒๔๔		๒๓๒	N = ๕๒๑

ข้อ	ข้อเสนอแนะของนักศึกษาชาย	ความถี่ ชาย	อันดับ ที่	ความถี่ หญิง	ข้อเสนอแนะของนักศึกษาหญิง
๓	บุคลากร				
๓.๑	ควรมีอาจารย์แนะแนวมากกว่านี้	๗๒	๑	๖๓	ต้องการให้มีอาจารย์แนะแนวเพิ่มขึ้น
๓.๒	อาจารย์แนะแนวควรมีชั่วโมงสอนน้อย เพื่อมีเวลาทำงานคานแนะแนวให้มากขึ้น	๕๑	๒	๓๙	ควรมีอาจารย์แนะแนวทั้งหญิงและชาย
๓.๓	ควรมีอาจารย์แนะแนวที่เอาใจและเข้าใจนักศึกษา	๒๔	๓	๑๗	ควรมีอาจารย์แนะแนวที่ไม่เป็นผู้ใหญ่จนเกินไป
๓.๔	ควรมีอาจารย์แนะแนวทั้งหญิงและชาย	๑๒	๔	๑๕	ควรมีอาจารย์แนะแนวนั่งประจำอยู่ตลอดเวลา
๓.๕	ควรมีเจ้าหน้าที่จัดทำเอกสาร	๑๑	๕	๑๓	อาจารย์แนะแนวควรเป็นผู้ที่ได้รับการฝึกฝนมาโดยเฉพาะ
๓.๖	อาจารย์แนะแนวควรเป็นผู้ที่เก็บความลับได้ดี	๒	๖	๔	อาจารย์แนะแนวไม่ควรนำเอาเรื่องที่ปรึกษาไปเล่าให้อาจารย์อื่น ๆ ฟัง
	Σf	๑๗๖		๑๕๑	N = ๓๒๗
๔	เวลาและการติดต่อ				
๔.๑	อาจารย์แนะแนวควรอยู่ประจำในห้องแนะแนว	๕๑	๑	๒๒	อาจารย์แนะแนวควรอยู่ประจำในห้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในตอนเช้า เย็น และเย็น
๔.๒	อาจารย์แนะแนวควรกำหนดเวลาให้นักศึกษาเข้าพบ	๓๐	๒	๑๔	ควรมีบัตรนัดพบ
๔.๓	เวลาวางของอาจารย์แนะแนวและนักศึกษาไม่ตรงกัน	๑๖	๓	๑๓	ควรจัดตารางเวลาให้นักศึกษาเข้าพบให้แน่นอน
๔.๔	การติดต่อกับอาจารย์แนะแนวยังไม่สะดวก	๘	๔	๗	การไปหาอาจารย์แนะแนวไม่ใคร่พบ ทำให้ไม่อยากไปพบอีก

ข้อ	ข้อเสนอแนะของนักศึกษาชาย	ความถี่ ชาย	อันดับ ที่	ความถี่ หญิง	ข้อเสนอแนะของนักศึกษาหญิง
๖	การให้คำปรึกษา				
๖.๑	ต้องการคำแนะนำเกี่ยวกับการเรียน	๘๒	๑	๔๑	ต้องการได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับการเรียน
๖.๒	ต้องการได้รับคำปรึกษาเกี่ยวกับศึกษาต่อ การออกไป ประกอบอาชีพ	๖๕	๒	๓๓	ต้องการได้รับคำปรึกษาเกี่ยวกับการศึกษาต่อ
๖.๓	ต้องการได้รับคำปรึกษาเกี่ยวกับการเงิน	๕๓	๓	๔๔	ต้องการได้รับคำปรึกษาเกี่ยวกับการวางแผนชีวิต
๖.๔	ไม่ควรนำเรื่องที่นักศึกษาเล่าไปพูดกับอาจารย์อื่น	๑๑	๔	๒๔	ต้องการได้รับคำปรึกษาปัญหาส่วนตัว
๖.๕	ควรช่วยให้ใจจริงดังที่รับปากกับนักศึกษาไว้	๔	๕	๑๒	ต้องการได้รับคำปรึกษาเกี่ยวกับการคบเพื่อน
๖.๖	ไม่ควรดูหรือวากดาวผู้ที่ไปขอรับคำปรึกษา	๓	๖	๕	ต้องการความอบอุ่นใจในเมื่อไปรับคำปรึกษา
๖.๗	ต้องการได้รับคำปรึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์กับ อาจารย์	๒	๗		
๖.๘	ต้องการได้รับปรึกษาเกี่ยวกับการคบเพื่อนต่างเพศ	๒	๘		
	Σf	๒๓๑		๒๕๓	N = ๔๘๔
๗	การร่วมมือกับฝ่ายอื่น				
๗.๑	อาจารย์แนะแนวควรจะประสานงานกับอาจารย์ โฮมรูม และอาจารย์ที่ปรึกษาให้มากที่สุด	๑๒	๑	๑๓	อาจารย์ทุกท่านควรช่วยกันแก้ปัญหาของนักศึกษา

ข้อ	ข้อเสนอแนะของนักศึกษาชาย	ความถี่ ชาย	อันดับ ที่	ความถี่ หญิง	ข้อเสนอแนะของนักศึกษาหญิง
๕.๕	อาจารย์แนะแนวมีเวลาให้นักศึกษาเข้าพบน้อยมาก	๔	๕	๕	อาจารย์แนะแนวมีชั่วโมงสอนมากเกินไป ไม่ค่อยอยู่ที่ห้องแนะแนว
	Σf	๑๐๔		๖๕	N = ๑๖๙
๕	บริการสนเทศ และการประชาสัมพันธ์				
๕.๑	ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้มาก เพราะนักศึกษาบางคนไม่ทราบและไม่สนใจ	๓๖	๑	๓๔	ควรมีการชี้แจงวัตถุประสงค์ และการดำเนินงานของสำนักแนะแนวให้นักศึกษาทราบโดยทั่วถึงกัน
๕.๒	ควรมีป้ายนิเทศแจ้งข่าวที่สำคัญให้นักศึกษาทราบ	๒๔	๒	๒๐	ควรมีป้ายนิเทศที่หน้าห้องแนะแนว
๕.๓	ควรจัดพิมพ์วารสารแนะแนวขึ้น	๒๓	๓	๑๖	ควรหาวิธีทำให้นักศึกษาที่มีปัญหาเข้ามาในในห้องแนะแนว
๕.๔	ควรให้มีวิชาเรียนที่ช่วยการแนะแนว	๑๘	๔	๑๒	ควรเขียนเรื่องแนะแนวลงในวารสารของวิทยาลัย
๕.๕	วารสารแนะแนวควรออกเป็นรายเดือน	๔	๕	๘	การประกาศเรื่องราวที่สำคัญ ๆ ของฝ่ายแนะแนว ควรประกาศหนาแถวในตอนเช้าควย
๕.๖	อาจารย์แนะแนวควรเขียนเรื่องลงหนังสืออนุสรณ์ของวิทยาลัย ให้ทุกคนรู้จักงานนี้	๒	๖		
	Σf	๑๐๗		๔๕	N = ๑๕๒

ข้อ	ข้อเสนอแนะของนักศึกษาชาย	ความถี่ ชาย	อันดับ ที่	ความถี่ หญิง	ข้อเสนอแนะของนักศึกษาหญิง
๗.๒	อาจารย์ทุกท่านควรจะให้ความร่วมมือกับสำนักแนะแนว	๘	๒	๑๑	อาจารย์ที่ปรึกษาคำนวณวิชาการและอาจารย์โฮมรูม ควรร่วมมือกับอาจารย์แนะแนว
๗.๓	อาจารย์ทุกท่านควรจะช่วยนักศึกษาให้เข้าใจถึงการแนะแนวด้วย	๓	๓	๒	ทางวิทยาลัยควรจัดส่งอาจารย์ไปเรียนการแนะแนวเพิ่มขึ้น
๗.๔	ทางวิทยาลัยควรจัดให้มีการสัมมนา เพื่อร่วมกันแก้ปัญหาของนักศึกษา	๑	๔	๑	อาจารย์ทุกคนควรเป็นอาจารย์แนะแนวด้วย
๘	Σ f	๒๔	๒๗	N = ๕๑	
๘.๑	ควรช่วยให้นักศึกษาได้พบปะกับอาจารย์ที่ปรึกษาคำนวณวิชาการ และอาจารย์โฮมรูมมากกว่านี้	๑๕	๑	๒๐	ควรช่วยให้อาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์โฮมรูม ใกล้ชิดกับนักศึกษามากกว่านี้
๘.๒	ควรช่วยจัดงานสอนพิเศษให้นักศึกษาได้มีรายได้ให้มากขึ้นกว่านี้	๖	๒	๕	ควรมีกิจกรรมต่าง ๆ ของฝ่ายแนะแนว
๘.๓	ควรชี้แจงเรื่องการวัดผลของวิทยาลัยให้นักศึกษาเข้าใจ	๖	๓	๕	ควรติดตามผลและประเมินผลของสำนักแนะแนวทุก ๆ ปี
๘.๔	อาจารย์หลายท่านไม่ใส่ใจงานแนะแนว	๔	๔	๓	งานแนะแนวนี้นี้ ถ้าอาจารย์ทุกท่านให้ความร่วมมือจะได้ผลดีมาก

ข้อ	ข้อเสนอแนะของนักศึกษาชาย	ความถี่ ชาย	อันดับ ที่	ความถี่ หญิง	ข้อเสนอแนะของนักศึกษาหญิง
๘.๕	งานแนะแนวของวิทยาลัยยังไม่แพร่หลาย	๓	๕	๒	งานแนะแนวของวิทยาลัย ส่วนใหญ่สนใจเฉพาะผู้ที่สอบตกเท่านั้น
๘.๖	ควรมีการเชิญวิทยากรมาให้ความรู้พิเศษเกือบทุกครั้ง	๓	๖	๒	วิทยาลัยพึงเคยตอบปัญหาต่าง ๆ ของนักศึกษา
๘.๗	ช่วยรองรับในทางวิทยาลัยจัดสวัสดิการของนักศึกษาให้ดีขึ้น	๑	๗	๒	ช่วยให้ นักศึกษามีน้ำดื่ม มีอาหารที่ถูกสุขลักษณะกว่านี้
	Σf	๓๘		๔๓	$N = ๘๑$

จากตาราง ๑๐ ข้อเสนอแนะที่นักศึกษาต้องการให้แกบริการแนะแนวของวิทยาลัย สรุปผลได้ดังนี้

ข้อ ๑ นักศึกษาชาย ไม่แสดงความกึกกั้น ๑๒ คน หญิง ๑๓ คน

ข้อ ๒ สถานที่ทำการ ข้อเสนอแนะอันดับหนึ่งของชาย คือ ควรอยู่ห่างจากห้องพักครู ของหญิงคือ ห้องแนะแนวกรณีศึกษา และคนไม่เดินผ่านพุ่มพลาวัน อันดับรอง ๆ ลงมาที่เหมือนกัน คือ ห้องแนะแนวกรกว้างขวาง จัดให้เหมาะสม มีบรรยากาศดี ที่ต่างกันคือ ชายเสนอแนะ ว่า ห้องแนะแนวควรอยู่ส่วนริมสุดของอาคาร แต่หญิงเสนอว่าควรย้ายไปอยู่ที่ตึก ๒๗ (ดูรายละเอียดข้ออื่น ๆ ในตาราง ๑๐)

ข้อ ๓ บุคลากร ข้อเสนอแนะอันดับหนึ่งของชายและหญิงคือ ควรมีอาจารย์แนะแนว เพิ่มขึ้น อันดับรองของชายคือ อาจารย์แนะแนวควรมีชั่วโมงสอนน้อย เพื่อทำงานคำแนะนำให้มากขึ้น ของหญิงคือ ควรมีอาจารย์แนะแนวทั้งหญิงและชาย ข้อเสนอแนะทั้งของชายและหญิง ที่เหมือนกันคือ อาจารย์แนะแนวควรเป็นผู้ที่เก็บความลับได้ดี ที่ต่างกันคือ หญิงต้องการ อาจารย์แนะแนวที่ไม่เป็นผู้ใหญ่จนเกินไป และเป็นผู้ที่ไต่ถามมาโดยเฉพาะ ชายต้องการให้มี เจ้าหน้าที่จัดทำเอกสารแนะแนวด้วย (ดูรายละเอียดในตาราง ๑๐)

ข้อ ๔ เวลาและการติดต่อ ข้อเสนอแนะอันดับหนึ่งทั้งของชายและหญิง คือ ต้องการให้อาจารย์แนะแนวอยู่ประจำในห้อง อันดับรองลงไปของชายคือ ควรกำหนดเวลาให้นักศึกษา เข้าพบ หญิงเสนอให้มีบัตรนัดพบ ข้อเสนอแนะที่เหมือนกันทั้งหญิงและชายคือ อาจารย์แนะแนวมีเวลาให้นักศึกษาพบน้อยมาก เวลาติดต่อจึงยังไม่สะดวก ควรแก้ไข (ดูรายละเอียดในตาราง ๑๐ ต่อ)

ข้อ ๕ การให้บริการสนเทศ และการประชาสัมพันธ์ ข้อเสนอแนะอันดับหนึ่งทั้งของชายและหญิง คือ ควรมีการประชาสัมพันธ์ และการให้บริการสนเทศให้มากขึ้น เพื่อช่วยให้นักศึกษามีความเข้าใจถึง การดำเนินงานของสำนักแนะแนวโดยทั่วถึงกัน อันดับรองที่เหมือนกันทั้งชายและหญิงคือ จัดให้มีป้ายนิเทศที่หน้าห้องแนะแนว มีวารสารแนะแนว ให้เขียนเรื่องการแนะแนวลงในวารสารของวิทยาลัย ชายเสนอให้มีวิชาเรียนที่ว่าด้วยการแนะแนว หญิงเสนอให้หาวิธีที่ชักจูงให้นักศึกษาที่มีปัญหาคลาเข้าไปในห้องแนะแนว (ดูรายละเอียดในตาราง ๑๐ ต่อ)

ข้อ ๖ การให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะอันดีหนึ่งทั้งของชายและหญิงคือ ต้องการ
 ได้รับความแนะนำเกี่ยวกับการเรียน รองลงไปคือ เกี่ยวกับการศึกษาต่อและการออกไปประกอบ
 อาชีพ ที่ต่างกันคือ ชายเสนอให้มีการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์กับอาจารย์ และไม่ควรดู
 หรือวากลาวัณย์ที่ไปขอรับคำปรึกษา หญิงเสนอว่าควรให้ความอบอุ่นใจ เมื่อไปขอรับคำปรึกษา
 (ดูรายละเอียดในตาราง ๑๐ ต่อ)

ข้อ ๗ การร่วมมือกับฝ่ายอื่น ข้อเสนอแนะอันดีหนึ่งทั้งของชาย แต่เป็นอันดีสองของ
 หญิงคือ อาจารย์แนะแนวควรจะประสานงานกับอาจารย์โฮมรูม และอาจารย์ที่ปรึกษาให้มากที่สุด
 อันดีหนึ่งของหญิงคือ อาจารย์ทุกท่านควรช่วยกันแก้ปัญหาของนักศึกษา อันดีรองลงมาของชาย
 คือ อาจารย์ทุกท่านควรให้ความร่วมมือกับฝ่ายแนะแนว หญิงเสนอแนะให้ทางวิทยาลัยส่งอาจารย์
 ไปเรียนการแนะแนวเพิ่มขึ้น ชายเสนอให้ทางวิทยาลัยจัดให้มีการสัมมนา เพื่อร่วมกันแก้ปัญหา
 ของนักศึกษา (ดูรายละเอียดในตาราง ๑๐ ต่อ)

ข้อ ๘ ความคิดเห็นโดยทั่ว ๆ ไป อันดีหนึ่งทั้งของชายและหญิงคือ ควรช่วยให้
 นักศึกษาได้พบปะ และมีโอกาสใกล้ชิดกับอาจารย์ที่ปรึกษา หรืออาจารย์โฮมรูมมากกว่านี้ อันดี
 รองของชายคือ ต้องการให้ช่วยหางานสอนพิเศษให้มากขึ้นกว่านี้ ของหญิงต้องการให้มีกิจกรรม
 ต่าง ๆ ของฝ่ายแนะแนว ความคิดเห็นที่เหมือนกันทั้งของชายและหญิงคือ ควรให้นักศึกษาได้มี
 น้ำดื่ม และอาหารถูกสุขลักษณะ ที่ต่างกันคือ ชายรู้สึกท้อว่าอาจารย์หลายท่านไม่ใส่ใจงานแนะแนว
 งานนี้จึงยังไม่แพร่หลาย หญิงมีความคิดว่างานแนะแนวของวิทยาลัยนี้ ส่วนใหญ่สนใจเฉพาะผู้ที่
 สอบตกเท่านั้น และไม่ควรเพิกเฉยต่อปัญหาอื่น ๆ ของนักศึกษา (ดูรายละเอียดในตาราง ๑๐
 ต่อ)

ข้อ	ปัญหาและความต้องการของนักศึกษาชาย	ความถี่ ชาย	อันดับ	ความถี่ หญิง	ปัญหาและความต้องการของนักศึกษาหญิง
๑	ไม่ตอบ	๘		๘	
๒	การเรียน				
๒.๑	ต้องการให้จัดสอนพิเศษวิชาที่เรียนอ่อน	๘๙	๑	๙๓	อาจารย์ที่รักษาด้านวิชาการและโฮมรูมบางท่านไม่เอาใจใส่นักศึกษา
๒.๒	ต้องการให้อาจารย์ที่ปรึกษาและโฮมรูมเอาใจใส่นักศึกษาให้มากกว่านี้	๖๒	๒	๙๐	ให้มีการสอนพิเศษวิชาคณิตศาสตร์และภาษาอังกฤษ
๒.๓	ต้องการให้อาจารย์บางท่านปรับปรุงการสอนให้ดีขึ้น	๕๑	๓	๔๕	อาจารย์ให้ทำอุปกรณ์ และรายงานมากเกินไป
๒.๔	อาจารย์ให้ทำอุปกรณ์การสอน และรายงานมากเกินไป	๔๘	๔	๒๑	รู้สึกไม่สบายใจในการเรียนบางวิชา
๒.๕	อาจารย์บางท่านโกรธเมื่อนักศึกษาซักถามบทเรียน	๒๓	๕	๑๘	อาจารย์บางท่านดูถูกนักศึกษา และใช้วาจาไม่สุภาพ
๒.๖	ต้องการให้อาจารย์ให้คะแนนอย่างยุติธรรม	๑๘	๖	๑๒	การตัดเกรดของอาจารย์ไม่เป็นมาตรฐานอันเดียวกัน
๒.๗	ควรชี้แจงหลักการวัดผลของวิทยาลัยให้เด็กเข้าใจ	๑๓	๗	๑๐	เกรดออกช้าและไม่ละเอียด
๒.๘	นักศึกษาในชั้นหนึ่ง ๆ มีมากเกินไป	๑๑	๘	๘	โต๊ะ เก้าอี้ ในห้องหนึ่ง ๆ มีไม่พอกับนักศึกษา

ข้อ	ปัญหาและความต้องการของนักศึกษาชาย	ความดี ชาย	อันดับ ที่	ความดี หญิง	ปัญหาและความต้องการของนักศึกษา
	๒.๘ การพักเที่ยงไม่ค่อยเป็นเวลา ทำให้นักศึกษา รับประทานอาหารผิดเวลาบ่อย ๆ	๘	๘	๗	การจัดช่วงเวลาของการเรียนไม่เหมาะสม
	๒.๑๐ ไม่ควรมีการไล่ออก	๖	๑๐	๔	อาจารย์บางท่านไม่ตรงต่อเวลา
	๒.๑๑ ต้องการให้เปลี่ยนเวลาเรียนเช้า ๓ ชั่วโมง เย็น ๓ ชั่วโมง	๕	๑๑	๒	ห้องเรียนมีเสียงรบกวนจากชั้นบน
	๒.๑๒ อาจารย์บางท่านเคยเมฆต่อการทำความเคารพ ของนักศึกษา	๒	๑๒	๓	ห้องเรียนสกปรกมาก
	Σf	๓๔๖		๒๗๔	N = ๖๒๐
๓	การทำงาน เงิน ทู				
	๓.๑ ต้องการหางานทำพิเศษหลังเลิกเรียนแล้ว	๘๓	๑	๔๒	ต้องการสอนพิเศษเด็กตามบ้าน
	๓.๒ ต้องการทำงานพิเศษในระหว่างปิดภาค	๓๖	๒	๒๓	ต้องการศึกษาต่อแต่ขาดแคลนทุนทรัพย์
	๓.๓ ต้องการให้มีบริการกู้ยืมเงินให้มากขึ้น	๑๑	๓	๑๕	ควรให้ทุนแก่ผู้ที่เรียนไม่เก่ง แต่ยากจนจริง ๆ บาง
	๓.๔ ให้มีทุนมากกว่าที่มีอยู่	๔	๔	๓	ควรจัดหาทุนการศึกษาเพิ่มขึ้น
	๓.๕ การให้ทุน ใหัรางวัล ควรพิจารณาให้รอบคอบจริง ๆ	๓	๕	๕	ต้องการให้มีบริการกู้ยืมเงิน
	Σf	๑๓๗		๘๘	N = ๒๒๕

ข้อ	ปัญหาและความต้องการของนักศึกษาชาย	ความถี่ ชาย	อันดับ ที่	ความถี่ หญิง	ปัญหาและความต้องการของนักศึกษาหญิง
๔	บริการอาหาร				
๔.๑	ต้องการให้อาหารมีคุณภาพดีขึ้นกว่านี้	๘๑	๑	๙๖	อาหารของวิทยาลัยมีคุณภาพไม่ดี
๔.๒	อาหารซ้ำบ่อย ๆ	๔๔	๒	๕๖	เครื่องใช้ต่าง ๆ และอาหารไม่สะอาด
๔.๓	โต๊ะ เก้าอี้ ในห้องอาหารมีไม่เพียงพอ	๔๐	๓	๔๑	แมกรั่วพุดจาไม่สุภาพ ตักอาหารไม่ยุติธรรม
๔.๔	คนกรั่วพุดจาไม่สุภาพ	๒๓	๔	๓๒	โต๊ะ เก้าอี้ ในห้องอาหารมีไม่พอและสกปรก
๔.๕	อาหารควรมีราคาถูกลงกว่านี้	๑๘	๕	๒๙	ควรจัดรายการอาหารอย่าให้ซ้ำกันบ่อยนัก
๔.๖	แมกรั่วควรวางมือให้สะอาด	๑๐	๖	๓	ควรคิดค่าอาหารเป็นเทอม
๔.๗	ควรจัดอาหารให้เพียงพอแก่นักศึกษา	๓	๗	๒	ต้องการให้อาจารย์ควบคุมการจ่ายอาหารของแมกรั่ว
	Σf	๒๑๙		๒๓๘	N = ๔๕๘
๕	ระเบียบต่าง ๆ ของวิทยาลัย				
๕.๑	ต้องการเช่า - ออก นอกวิทยาลัยได้อย่างอิสระ	๖๑	๑	๕๓	ต้องการออกไปรับประทานอาหารนอกวิทยาลัย
๕.๒	ต้องการให้ผ่อนผันเรื่องการแต่งกาย	๒๒	๒	๒๑	ต้องการให้เคร่งครัดด้านการแต่งกาย
๕.๓	ไม่ต้องงดการแต่งเครื่องแบบนักศึกษามาวิทยาลัยในวันหยุด	๑๖	๓	๒๐	ต้องการเปลี่ยนเครื่องแบบพละเป็นกางเกงขาสั้น

ข้อ	ปัญหาและความต้องการของนักศึกษาชาย	ความถี่ ชาย	อันดับ ที่	ความถี่ หญิง	ปัญหาและความต้องการของนักศึกษาหญิง
๕.๔	อาจารย์บางท่านเจาะระเบียบมากจนเกินไป	๑๒	๔	๑๗	ระเบียบในหอพักเคร่งครัดมากจนเกินไป
๕.๕	การอบรมหนาแน่นในตอนเช้าไคผลน้อย	๘	๕	๑๓	ไม่ต้องการแต่งเครื่องแบบมาวิทยาลัยในวันหยุด
๕.๖	ต้องการให้ผ่อนผันเรื่องทรงผม	๔	๖	๔	ต้องการให้อาจารย์อบรมเรื่องการพูดจาของนักศึกษาชาย
๕.๗	ต้องการให้ผ่อนผันเรื่องแบบของกางเกง	๓	๗	๘	อาจารย์ประจำหอพักไม่ควรตรวจจดหมายของนักศึกษา
๕.๘	นักศึกษา ป.กศ.สูงชายต้องการนุ่งกางเกงสีน้ำเงิน	๒	๘	๖	อาจารย์ประจำหอพักไม่ควรตรวจจดหมายของนักศึกษา
๕.๙	กฎต่าง ๆ ของวิทยาลัยควรจะได้ปฏิบัติจริง ๆ	๒	๙	๔	อาจารย์ประจำหอพักควรตรงต่อเวลา
๕.๑๐	ควรเปลี่ยนเครื่องแบบ	๒	๑๐	๓	ประตูกกลางของวิทยาลัยไม่ควรปิด
	Σf	๑๓๒		๑๕๕	$N = ๒๘๗$
๖	บริการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง				
๖.๑	น้ำดื่มมีน้อยมาก และไม่สะอาด	๑๕๗	๑	๑๔๓	ต้องการให้น้ำดื่มตามอาคารต่าง ๆ ให้พอเพียง
๖.๒	ต้องการให้มีห้องสุขาชายอยู่ใกล้ ๆ สะอาด และเพียงพอ	๑๔๓	๒	๑๓๖	ห้องสุขาหญิงมีน้อยมาก สกปรก มีคิ๊บบ และมีกลิ่นเหม็นมาก
๖.๓	ห้องสมุดควรมีหนังสือให้พอเพียง	๖๘	๓	๗๖	ห้องพยาบาลมีเตียงนอนไม่พอเพียง
๖.๔	ร้านสหกรณ์ควรเปิดตลอดวัน	๔๒	๔	๓๔	ร้านสหกรณ์ควรเปิดตลอดวัน
๖.๕	ควรปรับปรุงห้องพยาบาลให้ดีขึ้นกว่านี้	๓๓	๕	๒๕	ควรปรับปรุงห้องสมุดให้ดีขึ้นกว่านี้
๖.๖	ควรมีโต๊ะ เก้าอี้ ในห้องสมุดให้มากกว่านี้	๑๑	๖	๑๒	ควรมีห้องสมุดในหอพักด้วย
	Σf	๔๕๔		๔๒๖	$N = ๘๘๐$

ขอ ปัญหาและความต้องการของนักศึกษาชาย	ความถี่ ชาย	อันดับ ที่	ความถี่ หญิง	ปัญหาและความต้องการของนักศึกษาหญิง
๗. กิจกรรมของนักศึกษา ๗.๑ ควรสนับสนุนการกีฬาให้มากกว่านี้ ๗.๒ ควรจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างรุ่นพี่และรุ่นน้อง ๗.๓ ควรจะมีกิจกรรมค่านันทนาการให้มากขึ้น ๗.๔ อาจารย์ควรสนใจในกิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดขึ้น ๗.๕ ควรจัดงานรับน้องใหม่ ๗.๖ ควรอนุญาตให้ใช้อุปกรณ์กีฬานอกเวลาได้ ๗.๗ อยากให้มีวงดนตรีประจำวิทยาลัย Σf ๑๖๑	๔๓ ๔๐ ๒๔ ๑๘ ๑๗ ๑๔ ๕ ๑๖๑	๑ ๒ ๓ ๔ ๕ ๖ ๗ ๑๕๒	๕๒ ๓๘ ๒๘ ๑๒ ๑๐ ๗ ๔ ๑๕๒	ควรเพิ่มอุปกรณ์กีฬา และส่งเสริมกีฬาให้มากกว่านี้ ควรจัดงานให้รุ่นพี่และรุ่นน้องได้ทำงานร่วมกัน ควรจัดกิจกรรมชุมนุมต่าง ๆ ให้มากขึ้น ควรจัดการศึกษานอกสถานที่ให้บ่อยครั้ง ควรจัดงานรับน้องใหม่ ควรสนับสนุนเรื่องดนตรีในวิทยาลัย การเป็นกรรมการสภาควรให้สิทธิแก่รุ่นน้องให้มาก N = ๓๑๓
๘ ความต้องการทั่ว ๆ ไป ๘.๑ ต้องการให้จัดที่สำหรับนั่งพักผ่อน ๘.๒ ต้องการให้เปิดเพลงสุนทราภรณ์ในตอนเช้าและเที่ยง ๘.๓ ควรจัดรถบริการฟรีในการไปเชียร์กีฬา ๘.๔ ควรเชิญวิทยากรมาปาฐกถาบ่อย ๆ ๘.๕ ให้อาจารย์เห็นใจผู้ช่วยงานวิทยาลัยจนติด E Σf ๖๕	๒๘ ๑๓ ๑๑ ๑๐ ๓ ๖๕	๑ ๒ ๓ ๔ ๕ ๕	๓๕ ๒๒ ๑๒ ๘ ๔ ๘๒	ต้องการให้วิทยาลัยสร้างหอพัก ต้องการให้จัดที่สำหรับนั่งพักผ่อน ต้องการให้มีถังขยะไว้ตามอาคารต่าง ๆ ต้องการให้รุ่นพี่ให้ความอบอุ่นแก่รุ่นน้อง ควรมีครูรับฟังปัญหาและขอความเห็นของนักศึกษา N = ๑๔๗

จากตาราง ๑๑ ปัญหาและความต้องการด้านอื่น ๆ สรุปผลได้ดังนี้

ข้อ ๑ นักศึกษาชายไม่แสดงความคิดเห็น ๘ คน หญิง ๖ คน

ข้อ ๒ การเรียนการสอน อันคัมหนึ่งของชาย แต่เป็นอันคัมสองของหญิงคือ ให้มีการจัดสอนพิเศษวิชาที่เรียนอ่อน เช่น คณิตศาสตร์ และภาษาอังกฤษ อันคัมสองของชาย แต่เป็นอันคัมหนึ่งของหญิงคือ ต้องการให้อาจารย์โหมโรง หรืออาจารย์ที่ปรึกษาเอาใจใส่และสนใจนักศึกษาให้มากกว่านี้ ปัญหาที่เหมือนกันของชายและหญิงคือ อาจารย์ให้ทำอุปกรณ์การสอน และรายงานมากเกินไป รู้สึกไม่สบายใจในการเรียนบางวิชา ความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา ยังไม่เข้าใจหลักการวัดผลของวิทยาลัย การจัดช่วงเวลาของการเรียนยังไม่เหมาะสม ความคิดเห็นที่ต่างกันคือ นักศึกษาชายเสนอว่าไม่ควรมีการไล่ออก อาจารย์เคยเมยต่อการทำความเคารพของนักศึกษา นักศึกษาหญิงมีความคิดเห็นว่า เกรคออกช้าและไม่ละเอียด โต๊ะเก้าอี้ ในห้องเรียนมีไม่พอกับจำนวนนักศึกษา (ดูรายละเอียดจาก ตาราง ๑๑)

ข้อ ๓ การทำงาน การเงิน และทุน ความต้องการอันคัมหนึ่งของนักศึกษา คือ การหางานทำพิเศษหลังจากเลิกเรียนแล้ว และในวันหยุด อันคัมรองของนักศึกษาชาย ต้องการทำงานพิเศษในระหว่างปิดภาคเรียน นักศึกษาหญิงต้องการศึกษาคอ แกดาคแคลนทุนทรัพย์ ความต้องการอื่น ๆ ที่เหมือนกันทั้งชายและหญิงคือ ต้องการให้มีทุน มีบริการกู้ยืมเงินมากขึ้นกว่านี้ และการพิจารณาให้ทุนแก่นักศึกษานั้น ต้องรอบคอบจริง ๆ (ดูรายละเอียดจากตาราง ๑๑ ต่อ)

ข้อ ๔ บริการอาหาร อันคัมหนึ่งของทั้งชายและหญิงคือ ต้องการให้ปรับปรุงอาหารให้มีคุณภาพดีกว่านี้ ปัญหาอันคัมรองของชายคือ อาหารซ้ำกันบ่อย ๆ ซึ่งเป็นอันคัมที่ห้าของหญิง อันคัมรองของหญิงคือ เครื่องใช้ต่าง ๆ และอาหารไม่สะอาด ความต้องการอื่น ๆ ที่เหมือนกันทั้งชายและหญิงคือ โต๊ะ เก้าอี้ สำหรับนั่งรับประทานอาหารมีไม่เพียงพอ คนครัวพูดจาไม่สุภาพ คักอาหารไม่ยุติธรรม ที่ต่างกันคือ ชายเสนอให้ราคาอาหารลดลงให้ถูกกว่านี้ หญิงเสนอให้กักอาหารเป็นเหมอม ชายเสนอให้จัดอาหารให้เพียงพอกับนักศึกษา หญิงเสนอให้อาจารย์ควบคุมการจ่ายอาหารของคนครัว (ดูรายละเอียดอื่น ๆ จากตาราง ๑๑ ต่อ)

ข้อ ๕ ระเบียบต่าง ๆ ของวิทยาลัย อันคัมหนึ่งของทั้งชายและหญิงคล้ายคลึงกันมาก คือ ชายต้องการเช่า - ออก นกวิทยาลัยไคอย่างอิสระ หญิงต้องการออกไปรับประทานอาหาร

นอกวิทยาลัย อันคัมรองของชายคือ ต้องการให้ผ่อนผันเรื่องการแต่งกาย แต่หญิงต้องการให้เคร่งครัดเรื่องการแต่งกาย ความต้องการอื่น ๆ ที่เหมือนกันคือ ไม่ต้องการแต่งเครื่องแบบมหาวิทยาลัยในวันหยุด ที่ต่างกันคือ ชายต้องการนุ่งกางเกงสีน้ำเงิน แต่หญิงต้องการเลิกใส่รองเท้าส้นเตี้ย และกระโปรงจีบรอบ หญิงรู้สึกวาระเบียดในหอพัก เคร่งครัดมากจนเกินไป ไม่ควรทำให้ผู้ปกครองมารอเสียเวลา ประตูกลางของวิทยาลัยไม่ควรปิด นักศึกษาชายเห็นว่าการอบรมหนาแฉะในตอนเช้าไคฉลนอย กฎต่าง ๆ ของวิทยาลัยควรจะได้ปฏิบัติจริง ๆ (ดูรายละเอียดอื่น ๆ ในตาราง ๑๑ ต่อ)

ข้อ ๖ บริการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ความต้องการอันคัมหนึ่งของทั้งชายและหญิงคือ ต้องการให้มีน้ำดื่มที่สะอาดตามอาคารต่าง ๆ อย่างพอเพียง และอันคัมรองของทั้งชายและหญิงคือ ต้องการให้มีห้องสุขาให้มากกว่านี้ และให้สะอาดถูกสุขลักษณะ ความต้องการอื่น ๆ ที่เหมือนกันคือ ให้ปรับปรุงห้องพยาบาล ห้องสมุด ให้ดีขึ้นกว่านี้ ร้านสหกรณ์ควรเปิดตลอดวัน ที่ต่างกันคือ หญิงต้องการให้มีห้องสมุดในหอพักด้วย (ดูรายละเอียดในตาราง ๑๑ ต่อ)

ข้อ ๗ กิจกรรมต่าง ๆ ของนักศึกษา ความคิดเห็นอันคัมหนึ่งของทั้งชายและหญิงคือ ควรสนับสนุนส่งเสริมการกีฬาให้มากกว่านี้ อันคัมรองของทั้งชายและหญิงคือ ควรจัดกิจกรรมเชื่อมความสัมพันธ์ที่พี่และรุ่นน้อง ความคิดเห็นที่เหมือนกันอีกคือ ควรจัดงานรับน้องใหม่ ควรมีวงดนตรีประจำวิทยาลัย ความคิดเห็นที่ต่างกันคือ ชายต้องการให้อาจารย์สนใจในกิจกรรมของนักศึกษา หญิงต้องการให้จัดการศึกษานอกสถานที่เพิ่มเติม ๑ ครั้ง

ข้อ ๘ ความต้องการทั่ว ๆ ไป อันคัมหนึ่งของชายคือ ต้องการให้ทางวิทยาลัยจัดที่นั่งพักผ่อนเพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นอันคัมรองของหญิง อันคัมรอง ๆ ลงมาของชายคือ ให้เปิดเพลงสุนทราภรณ์ในตอนเช้าและเที่ยง ให้จัดรถบริการฟรีไปเชียร์กีฬา และให้อาจารย์เห็นใจผู้ที่ขอยางงานวิทยาลัยจนคิด หญิงต้องการให้มีถังใส่เศษขยะไว้ตามอาคารต่าง ๆ ให้พวกรุ่นพี่ให้ความอบอุ่นใจแก่รุ่นน้อง ให้มีตู้รับฟังปัญหา และขอคิดเห็นของนักศึกษา (ดูรายละเอียดอื่น ๆ ในตาราง ๑๑ ต่อ)

บทที่ ๕

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาวิจัย

๑. เพื่อศึกษาว่า นักศึกษาวิทยาลัยครูสวนสุนันทา มีการรับรู้ (Perception) เกี่ยวกับการจัดบริการแนะแนวของวิทยาลัย มากน้อยเพียงใด
๒. เพื่อศึกษาว่า นักศึกษาวิทยาลัยครูสวนสุนันทา ได้รับความช่วยเหลือและได้รับประโยชน์ จากบริการแนะแนวของวิทยาลัย ไปแล้วมากน้อยเพียงใด
๓. เพื่อศึกษาว่า นักศึกษาวิทยาลัยครูสวนสุนันทา มีความต้องการความช่วยเหลืออื่นใดอีก ที่หวังจะได้รับจากโครงการบริการแนะแนวของวิทยาลัย นอกเหนือไปจากสิ่งที่มีอยู่แล้ว
๔. เพื่อเป็นการประเมินผลงานที่บริการแนะแนวได้จัดทำไปแล้ว ทั้งนี้เพื่อจะได้นำผลของการศึกษาวิจัยมาปรับปรุง และเพิ่มเติมประสิทธิภาพของบริการแนะแนว และบริการอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อยังประโยชน์ให้แก่นักศึกษา และวิทยาลัยโดยรวม ตามควรแก่สภาพการณ์และโอกาสที่จะเป็นไปได้

วิธีดำเนินการศึกษาวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้ทำการศึกษาดังความต้องการ และปัญหาต่าง ๆ ของนักศึกษา โดยให้นักศึกษาตอบรายการต่าง ๆ ในแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า และเปิดโอกาสให้เขียนความต้องการและปัญหาต่าง ๆ ในแบบสอบถามปลายเปิดด้วย เพื่อจะได้ทราบลักษณะความต้องการ และปัญหาอื่น ๆ อีก ที่มีได้มีไว้ในแบบสอบถาม

อุปกรณ์ในการวิจัยเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงตามความมุ่งหมายที่ต้องการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทดลองสุ่มตัวอย่างปัญหาประเภทต่าง ๆ โดยใช้แบบสอบถามแบบปลายเปิดให้นักศึกษากรอกขอรายการปัญหา และความต้องการของคนอย่างอิสระ จากแบบสอบถามทดลองนี้ ได้นำมาสร้างแบบสอบถาม ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า ตอนท้ายเป็นแบบสอบถามปลายเปิด และได้วิเคราะห์ปรับปรุงแบบสอบถามจนสมบูรณ์แล้ว จึงนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างของนักศึกษาวิทยาลัยครูสวนสุนันทา

ชั้น ป.กศ.ต้นปีที่หนึ่ง-สอง และ ป.กศ.สูงปีที่หนึ่ง-สอง โดยวิธีสุ่มตัวอย่าง (Random Sampling) : ชั้นละ ๑๐๐ คน เป็นหญิง ๕๐ คน และชาย ๕๐ คน รวมมวลประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ๔๐๐ คน เป็นหญิง ๒๐๐ คน และชาย ๒๐๐ คน

วิธีการทางสถิติที่ใช้ในการจัดกระทำกับข้อมูล หลังจากที่ได้นับจำนวนความถี่ของแต่ละข้อย่อยในแบบสอบถามตอนที่หนึ่ง ตอนที่สอง และตอนที่สามแล้ว ได้นำไปหาค่ารายเฉลี่ย (Mean) ค่าความแปรปรวน (S.D.) ค่าอัตราส่วนวิกฤติ (Critical Ratio) และค่าไค-สแควร์ (Chi-Square) โดยอาศัยสูตรทางวิชาสถิติ (ภาคผนวก ก.) เพื่อเปรียบเทียบค่าความแตกต่างของรายเฉลี่ยระหว่างเพศ และชั้น ว่าจะมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่ และในการเปรียบเทียบความถี่ของการ และความเห็นต่าง ๆ ตามลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า และใช้ในการหาการ้อยละ การแจกแจงความถี่ประกอบด้วย

สรุปผลของการศึกษาค้นคว้า

จากผลของการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏว่า นักศึกษาวิทยาลัยครูสวนสุนันทา มีความต้องการความช่วยเหลือ และประสบปัญหาต่าง ๆ พร้อมทั้งขอคิดเห็นดังนี้ -

๑. การรับรู้และความเข้าใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดบริการแนะแนวของวิทยาลัย
 - ๑.๑ นักศึกษา ป.กศ.สูงที่มีการรับรู้ มีความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดบริการแนะแนวของวิทยาลัยมากกว่านักศึกษา ป.กศ.ต้น
 - ๑.๒ นักศึกษาหญิงมีการรับรู้ มีความเข้าใจ เกี่ยวกับการจัดบริการแนะแนวของวิทยาลัยมากกว่านักศึกษาชาย
 - ๑.๓ ส่วนใหญ่ของนักศึกษา ป.กศ.ต้น และนักศึกษาชาย มีการรับรู้ และมีความเข้าใจอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย
 - ๑.๔ ส่วนใหญ่ของนักศึกษา ป.กศ.สูง และนักศึกษาหญิง มีการรับรู้ มีความเข้าใจอยู่ในระดับปานกลาง
๒. บริการรวบรวมข้อมูล
 - ๒.๑ นักศึกษา ป.กศ.สูง มีความคิดเห็นและความรู้สึกเกี่ยวกับบริการรวบรวมข้อมูลอยู่ในระดับที่มากกว่า นักศึกษา ป.กศ.ต้น

๒.๒ นักศึกษาหญิงมีความคิดเห็นและความรู้สึกเกี่ยวกับบริการรวบรวมข้อมูล
อยู่ในระดับที่มากกว่านักศึกษาชาย

๒.๓ นักศึกษา ป. กศ. ต้นส่วนใหญ่มีความคิดเห็น และความรู้สึกอยู่ในระดับมาก

๒.๔ นักศึกษา ป. กศ. สูงส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นและความรู้สึกอยู่ในระดับมากที่สุด

๓. บริการสนเทศ

๓.๑ นักศึกษาหญิงมีความต้องการที่จะได้รับบริการสนเทศมากกว่านักศึกษาชาย

๓.๒ นักศึกษา ป. กศ. ต้นส่วนใหญ่ มีความต้องการที่จะได้รับบริการสนเทศอยู่ใน
ระดับมากที่สุด และนักศึกษา ป. กศ. สูงส่วนใหญ่ต้องการในระดับมาก

๓.๓ นักศึกษา ป. กศ. สูง ได้รับความช่วยเหลือไปแล้วจากบริการสนเทศมากกว่า
นักศึกษา ป. กศ. ต้น

๓.๔ นักศึกษาส่วนใหญ่ได้รับความช่วยเหลือไปแล้วในระดับปานกลาง

๓.๕ ผู้ให้ความช่วยเหลือแก่นักศึกษามากน้อยตามลำดับความดี คืออาจารย์ที่ปรึกษา
คานวิชาการและโฮมรูม อาจารย์ประจำวิชา คนอื่น ๆ อาจารย์ผู้ปกครอง
อาจารย์แนะแนวประจำวิทยาลัย อาจารย์ประจำหอพัก

๔. บริการให้คำปรึกษา

๔.๑ นักศึกษา ป. กศ. ต้น และสูง ทั้งชายและหญิง มีความต้องการที่จะได้รับ
บริการให้คำปรึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด

๔.๒ นักศึกษาส่วนใหญ่ได้รับบริการให้คำปรึกษาไปแล้วในระดับปานกลาง

๔.๓ บุคลากรที่ได้ให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา มากน้อยตามลำดับความดี คือ
อาจารย์ที่ปรึกษาคานวิชาการ และอาจารย์โฮมรูม อาจารย์ประจำวิชา
คนอื่น ๆ อาจารย์ผู้ปกครอง อาจารย์แนะแนวประจำวิทยาลัย อาจารย์
ประจำหอพัก

๕. บริการจัดวางตัวบุคคล

๕.๑ นักศึกษา ป. กศ. ต้น และสูง มีความต้องการที่จะได้รับบริการแนะแนว
ในด้านการจัดวางตัวบุคคล อยู่ในระดับมาก

- ๕.๒ นักศึกษาหญิงมีความต้องการที่จะได้รับบริการนี้มากกว่านักศึกษาชาย
- ๕.๓ นักศึกษา ป. กศ. ตน ได้รับความช่วยเหลือในด้านการจัดวางตัวบุคคลไปแล้ว
ในระดับน้อยที่สุด แต่ ป. กศ. สูง ได้รับในระดับปานกลาง
- ๕.๔ บุคลากรที่ได้ให้บริการจัดวางตัวบุคคลแก่นักศึกษามากน้อยตามลำดับความดี
คือ อาจารย์ที่ปรึกษาคำนวณวิชาการ และอาจารย์โฮมรูม อาจารย์ประจำ
วิชา อาจารย์ผู้ปกครอง คนอื่น ๆ อาจารย์แนะแนวประจำวิทยาลัย
และอาจารย์ประจำหอพัก
๖. บริการติดตามผลและประเมินผล
- ๖.๑ นักศึกษา ป. กศ. ตน และสูง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับบริการติดตามผล และ
ประเมินผล อยู่ในระดับปานกลาง
- ๖.๒ นักศึกษาหญิงส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก แต่นักศึกษาชายอยู่ใน
ระดับปานกลาง
๗. ข้อเสนอแนะที่นักศึกษาต้องการให้แกบริการแนะแนวของวิทยาลัย
ข้อเสนอแนะของนักศึกษา ตามลำดับความดี มีเรื่องดังต่อไปนี้ คือ สถานที่
การให้คำปรึกษา บุคลากร เวลาและการติดต่อ บริการสนเทศและการประชาสัมพันธ์
ความคิดเห็นโดยทั่ว ๆ ไป การร่วมมือกับฝ่ายอื่น
๘. ปัญหาและความต้องการด้านต่าง ๆ ที่จะปรับปรุงแก้ไขตามลำดับความดี ดังนี้คือ
บริการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง การเรียน บริการอาหาร กิจกรรมต่าง ๆ ของ
นักศึกษา ระเบียบต่าง ๆ ของวิทยาลัย การทำงาน เงิน ทุน ความต้อง-
การทั่ว ๆ ไป

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งนี้

จากการศึกษาครั้งนี้ถึงความต้องการของนักศึกษาวิทยาลัยครูสวนสุนันทา ที่หวังจะได้รับความช่วยเหลือจากบริการแนะแนวของวิทยาลัย และบริการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนปัญหาและความต้องการอื่น ๆ อีก ที่นักศึกษาต้องการความช่วยเหลือ ผู้วิจัยใคร่ขอเสนอแนะโดยอาศัยความต้องการ และปัญหาต่าง ๆ ของนักศึกษา ที่ได้จากแบบสอบถามเป็นพื้นฐาน ในการนำผลที่ได้นี้ไปใช้ปรับปรุงโครงการแนะแนวของวิทยาลัย ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะต่อวิทยาลัย

เนื่องจากโครงการแนะแนวจะดำเนินไปด้วยดีได้นั้น ผู้บริหารโรงเรียนตลอดจนถึงอาจารย์ทุกท่าน เจ้าหน้าที่ทุกฝ่าย และนักศึกษาทุกคนในวิทยาลัย ต้องรับผิดชอบร่วมกัน อาจารย์แนะแนวประจำวิทยาลัยเพียงผู้เดียว หรือคณะเดียว ไม่อาจที่จะรับภาระหนักนี้ได้ นอกจากจะเป็นผู้ประสานงานของบริการแนะแนว และบริการอื่นที่เกี่ยวข้อง ฉะนั้น ทางวิทยาลัยจึงควรจัดตั้ง "คณะกรรมการแนะแนว" ขึ้น ซึ่งประกอบด้วยผู้อำนวยการวิทยาลัย เป็นประธานกรรมการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการทุกฝ่ายเป็นรองประธานกรรมการ และกรรมการที่ปรึกษา อาจารย์หัวหน้าหมวดวิชาทุกหมวด อาจารย์ที่ปรึกษาด้านวิชาการ อาจารย์โฮมรูม อาจารย์ประจำหอพักบางท่าน อาจารย์บางท่านที่ทำหน้าที่บริการด้านอื่น ๆ เป็นต้นว่า ห้องสมุด พยาบาล อาหาร โสตทัศนศึกษา เป็นกรรมการ อาจารย์แนะแนวประจำวิทยาลัย เป็นกรรมการผู้ประสานงาน หรือเลขานุการ

ในการจัดตั้ง "คณะกรรมการแนะแนว" ขึ้นนี้ มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้คือ.-

๑. เพื่อร่วมกันรับผิดชอบโครงการแนะแนวของวิทยาลัย
๒. เพื่อวางแผนงานต่าง ๆ และวางวัตถุประสงค์ของโครงการแนะแนวขึ้น แล้วแต่งตั้งอนุกรรมการ เพื่อดำเนินงานบริการแนะแนวด้านต่าง ๆ
๓. เพื่อติดต่อกับชุมชนชนด้านการหาทุน การทำงานพิเศษ และการประชาสัมพันธ์ให้มากขึ้น
๔. เพื่อประชุมปรึกษาหารือร่วมกันอย่างน้อยเดือนละ ๑ ครั้ง หรือมากกว่านั้น หากมีปัญหาพิเศษเกี่ยวกับการแนะแนว หรือปัญหาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง
๕. เพื่อร่วมกันติดตามผลและประเมินผลบริการแนะแนว และบริการอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารงานแนะแนว

โครงการแนะแนวของวิทยาลัย จะมีประสิทธิภาพดีหรือไม่เพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับการบริหาร ซึ่งมีผู้บริหารหรืออาจารย์ใหญ่เป็นตัวจักรที่สำคัญยิ่ง สถาบันใดที่อาจารย์ใหญ่ให้การสนับสนุน ให้ความร่วมมือด้วยเป็นอย่างดี โครงการแนะแนวของสถาบันนั้น ก็จะดำเนินไปด้วยดี และมีประสิทธิภาพสูง แต่ถ้าวินิจฉัยโดยอาจารย์ใหญ่ปล่อยให้เจ้าหน้าที่แนะแนวบริหารงานไปตามลำพังแล้ว โครงการแนะแนวก็จะดำเนินไปอย่างล่าช้า และไม่ราบรื่น หากความร่วมมือร่วมใจจากคณะครูอาจารย์ไปเท่าที่ควร ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารงานแนะแนวที่ได้ผลดี นั้นคือ.-

๑. ควรกำหนดความมุ่งหมายของโครงการแนะแนวให้ชัดเจน ไม่ควรให้กว้างขวางจนกลายเป็นอุดมคติเกินไป และสามารถยืดหยุ่นได้ตามความเหมาะสม
๒. อาจารย์ใหญ่ควรชี้แจงถึงนโยบาย วัตถุประสงค์ และการดำเนินงานต่าง ๆ ให้ที่ประชุมคณะครูอาจารย์เพื่อรับทราบ และขอความคิดเห็น ตลอดจนร่วมกันปรึกษาหารือในการวางแผนงานแนะแนว แล้วขอความร่วมมือจากคณะครูอาจารย์ทุกท่าน ผู้บริหารงานหรืออาจารย์ใหญ่ ควรพยายามเน้นให้อาจารย์ทุกคนในวิทยาลัย เข้าใจงานแนะแนวที่จัดขึ้นนั้น ก็เพื่อช่วยครู และนักศึกษาในการเรียน การสอน การปกครอง ให้ดำเนินไปด้วยดี มิใช่เป็นงานของใครคนใดคนหนึ่งโดยเฉพาะ
๓. ในการปรับปรุงโครงการแนะแนวของวิทยาลัยนั้น ควรจะได้นำผลที่ได้จากการวิจัยไปพิจารณาว่า บริการใดที่วิทยาลัยมีอยู่แล้ว ก็ควรส่งเสริมให้เจริญงอกงามยิ่งขึ้น เพราะงานใหม่จะเจริญขึ้นได้ก็ต่อจากอัตรงานเก่าที่มีอยู่แล้ว คณะกรรมการโครงการแนะแนวควรจะต้องประชุมปรึกษาหารือกัน และเขียนวัตถุประสงค์ของแต่ละบริการให้แจ่มแจ้ง นอกจากนี้ควรคำนึงถึงผลที่ได้จากการศึกษาวิจัยว่า จุดเด่นและจุดอ่อนของโครงการแนะแนวของวิทยาลัยเป็นอย่างไร และควรปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมสิ่งใด อย่างไรบ้าง
๔. ควรเปิดโอกาสให้ผู้ดำเนินงานที่มีความเข้าใจยังไม่แจ่มแจ้ง ได้เข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการแนะแนว หรืออาจจะเชิญวิทยากรที่มีความรู้ มีประสบการณ์ เรื่องการแนะแนวโดยเฉพาะไปบรรยายที่วิทยาลัยก็ได้ หรืออาจจะพาคณะผู้ดำเนินงานไปดูงานแนะแนวของวิทยาลัยที่ทำได้ผล ก็จะเป็นประโยชน์มากขึ้น

๕. การแต่งตั้งบุคลากรให้รับผิดชอบในตำแหน่งต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งอาจารย์
แนะแนว ผู้ซึ่งจะต้องเป็นผู้ประสานงานของโครงการแนะแนวของวิทยาลัย ควรจะได้
เลือกบุคคลที่มีคุณสมบัติเหมาะสม

๖. อาจารย์ใหญ่ควรร่วมมือสนับสนุน และเปิดโอกาสให้ครูทำงานอย่างเต็มกำลัง
ความสามารถ

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดบริการแนะแนวด้านต่าง ๆ ของวิทยาลัย

๑. บริการรวบรวมข้อมูล

เนื่องจากผลที่ได้รับจากการวิจัยสำหรับบริการด้านนี้ปรากฏว่านักศึกษาส่วนใหญ่
มีความคิดเห็นว่า การให้รายละเอียดเกี่ยวกับตนเองแก่วิทยาลัยนั้นจะเป็นประโยชน์แก่ทั้ง
ฝ่ายตัวนักศึกษาเอง และฝ่ายวิทยาลัยเป็นอย่างยิ่ง จึงมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

๑.๑ ริเริ่มสร้างแบบสอบถาม หรือแบบสำรวจ เกี่ยวกับรายละเอียดต่าง ๆ
ของนักศึกษา โดยให้นักศึกษาเป็นผู้กรอกเอง

๑.๒ ให้นักศึกษาเขียนอัตชีวประวัติ

๑.๓ ริเริ่มสร้างระเบียบสนธิสัญญาที่สมบูรณ์ถูกต้องตามหลักการ

๑.๔ สนับสนุนให้อาจารย์ที่ปรึกษาด้านวิชาการ และอาจารย์โฮมรูม อาจารย์
ประจำวิชาทำระเบียบพฤติกรรม, รวบรวมข้อมูลโดยวิธีสัมภาษณ์ และ
สังเกต

๑.๕ ทำการศึกษานักศึกษาเป็นรายกรณีในรายที่เห็นสมควร

๑.๖ จัดหาแบบทดสอบและเครื่องมือต่าง ๆ ที่จำเป็น เช่น แบบสอบถาม
บุคลิกภาพ, แบบทดสอบสังคมมิติ, มาตรฐานประมาณค่า วัดพฤติกรรม
อุปนิสัย ฯลฯ

๑.๗ ควรเก็บระเบียบต่าง ๆ ไว้อย่างมีระบบ เพื่อให้สะดวกในการค้นหา
และนำออกใช้

- ๑.๘ การวิจารณ์ทั้งหลายนี้อาจเกี่ยวข้องกับนักเรียน เป็นสิ่งที่ควรปกปิด
- ๑.๙ ควรสำรวจไวยากรณ์วิจารณ์ต่าง ๆ เป็นแหล่งกำเนิดสติของนักเรียน โรงเรียนอาจประมวลสถิติเกี่ยวกับนักเรียน ได้โดยง่ายจากระเบียนเหล่านี้

๒. บริการสนเทศ

ปัจจุบันนี้ทางวิทยาลัยได้สนองความต้องการของนักศึกษาเกี่ยวกับบริการสนเทศ ยังไม่ทั่วถึงและเพียงพอ จึงขอเสนอความคิดเห็นเพิ่มเติมดังนี้

- ๒.๑ จัดหาป้ายนิเทศ เพื่อติดข่าวสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับบริการแนะแนว โดยเฉพาะ
- ๒.๒ จัดทำวารสารแนะแนวของวิทยาลัยเป็นรายเดือน
- ๒.๓ สนับสนุนให้อาจารย์ที่ปรึกษา หรืออาจารย์โฮมรูม ใช้ชั่วโมงโฮมรูม ให้เกิดประโยชน์อย่างแท้จริง
- ๒.๔ ริเริ่มการใช้รายการวิทยุ และโทรทัศน์ เพื่อการสนเทศ โดยส่งเสริมให้นักศึกษาฟังและรายงานเฉพาะรายการที่นักศึกษาเห็นว่าสำคัญ และเป็นประโยชน์ ครู หรือผู้แนะแนวจะฟังและบันทึกรายการที่จะเป็นประโยชน์แก่นักศึกษา แล้วนำมาเปิดให้นักศึกษาฟังในเวลาอันควร
- ๒.๕ ริเริ่มการประชุมใหญ่ (The panel) โดยมอบให้สถานศึกษา หรือคณะกรรมการแนะแนว เป็นผู้ดำเนินการ
- ๒.๖ ริเริ่มการอภิปรายกลุ่ม (Group discussion) โดยยึดถือปัญหาที่นักศึกษาชาย และหญิงในชั้นมีความกังวลใจอยู่เป็นรากฐาน
- ๒.๗ ติดต่อกับแหล่งบริการสนเทศต่าง ๆ ในชุมชนให้มากขึ้น เพื่อขอเอกสารต่าง ๆ มาให้ความรู้แก่นักเรียน เช่น กองเผยแพร่การศึกษา, กองการวิจัย กรมวิชาการ, หน่วยงานนิเทศก์ กระทรวงศึกษาธิการ, กองส่งเสริมอาชีพ กรมอาชีวศึกษา, คณะวิชาวิจัยการศึกษา และสำนักงานทดสอบทางการศึกษา และจิตวิทยา วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร,

กรมประชาสงเคราะห์, สมาคมต่าง ๆ, สำนักงานสภาวิจัยแห่งชาติ
และสถานพยาบาลโรคประสาท ฯลฯ

๓. บริการให้คำปรึกษา

เท่าที่วิทยาลัยดำเนินการอยู่ในขณะนี้ อาจารย์ที่ปรึกษาคณะวิชาการ และอาจารย์
โหมรวม เป็นผู้ให้การปรึกษาแก่นักศึกษา อย่างไรก็ตามบริการด้านนี้ควรอยู่ในความรับผิดชอบ
ของอาจารย์ผู้ให้คำปรึกษาฝ่ายแนะแนว ฉะนั้นจึงขอเสนอแนวทางในการปฏิบัติเพิ่มเติมดังนี้

๓.๑ ริเริ่มบริการให้คำปรึกษาอย่างถูกต้องตามหลักการทั้งเป็นหมู่ และ

รายบุคคล

๓.๒ พยายามจัดหาอาจารย์แนะแนวที่ได้รับการฝึกฝนอบรมเกี่ยวกับการให้
คำปรึกษาโดยเฉพาะมาเพิ่มขึ้น เพื่อให้เพียงพอกับความต้องการของ
นักศึกษา

๓.๓ จัดอบรมครูประจำการ เพื่อให้มีความสามารถในการให้คำปรึกษา
ทั้งเป็นรายบุคคลและรายกลุ่ม ตามขอบเขตหน้าที่ของตน

๓.๔ จัดระบบการส่งต่อ (Referral system) ไปยังผู้เชี่ยวชาญ
สาขาต่าง ๆ ในชุมชน

๓.๕ จัดห้องและสถานที่ที่เหมาะสมสำหรับการให้คำปรึกษา

๓.๖ จัดให้มีตารางเวลา และบัตร สำหรับการนัดพบของนักศึกษา และผู้ให้
คำปรึกษา

๓.๗ ติดตามผลการให้คำปรึกษา

๔. บริการจัดวางตัวบุคคล

ผลงานของวิทยาลัยสำหรับบริการนี้เท่าที่เป็นอยู่นั้น อยู่ในระดับพอใช้ได้ แต่ก็ยังคง
มีข้อเสนอเพื่อให้บริการนี้ได้ผลเป็นที่พอใจยิ่งขึ้นคือ

๔.๑ ด้านการเรียน

- ๔.๑.๑ ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับนักศึกษาในด้านต่าง ๆ โดยละเอียด เพื่อจะช่วยเหลือให้รู้จักนักศึกษาขึ้น
- ๔.๑.๒ พยายามช่วยให้นักศึกษามีความเข้าใจในตัวเอง รู้จักตัวเอง และสามารถตัดสินใจด้วยตนเองได้
- ๔.๑.๓ พยายามให้คำปรึกษาด้านการเรียน ทั้งเป็นกลุ่มและรายบุคคล
- ๔.๑.๔ ติดตามผลการให้คำปรึกษา

๔.๒ ด้านการทำงาน, ทุน

- ๔.๒.๑ พยายามติดต่อหาทุนการศึกษาให้มากขึ้น
- ๔.๒.๒ ขยายบริการกู้ยืมเงินให้ครอบคลุมการกู้ยืมโดยทั่วถึง
- ๔.๒.๓ พิจารณาในการให้ทุนนักศึกษาอย่างรอบคอบ
- ๔.๒.๔ ติดต่อหางานพิเศษ เช่น งานสอนและงานอื่น ๆ ให้มากขึ้น
- ๔.๒.๕ พิจารณาลักษณะของงานให้เหมาะสมแก่สุขภาพ การเรียน และเวลาเรียนของนักศึกษา

๕. บริการติดตามผลและประเมินผล

ทางวิทยาลัยยังไม่มีบริการด้านนี้ ถ้าโครงการแนะแนวของวิทยาลัยจะสนองความต้องการของนักศึกษาอย่างสมบูรณ์ บริการด้านนี้ก็จะเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่เสนอแนวทางริเริ่มการดำเนินการของบริงานดังนี้คือ

- ๕.๑ ติดตามผลนักศึกษาเมื่อได้รับการแนะแนวไปแล้ว เพื่อช่วยให้การให้คำปรึกษาการแนะแนวได้เป็นไปอย่างถูกต้องและได้ผลดียิ่ง
- ๕.๒ ติดตามผลนักศึกษาบางคนหรือบางประเภทเป็นกรณีพิเศษ นักศึกษาบางคนหรือบางประเภทที่ได้รับการปฏิบัติ (Treatment) เป็นกรณีพิเศษ เช่น ผู้ที่ได้รับการปรับซ่อมวิชาการวิชาใดวิชาหนึ่งโดยเฉพาะ Remedial Course หรือผู้มีภาวะผิดปกติทางจิตจำต้องมีการรักษาพยาบาลโดยจิตแพทย์ ฯลฯ ทั้งนี้ เพื่อวางแผนปฏิบัติการขั้นตอนต่อไปได้ถูกต้องและได้ผลยิ่งขึ้น

- ๕.๓ ติดตามผลนักศึกษาที่อยู่ในชั้นหรือระดับการศึกษาที่สูงขึ้น ทั้งนี้เพื่อพิจารณาปรับปรุงส่งเสริมหลักสูตรวิธีสอนตลอดจนงานแนะแนว และกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียนให้มีความดียิ่งขึ้นต่อการพัฒนาการของนักศึกษา
- ๕.๔ ติดตามผลนักศึกษาเก่าที่ออกจากโรงเรียนไปแล้ว รวมทั้งผู้ที่สำเร็จหลักสูตรการศึกษา ป.กศ.ตน และ ป.กศ.สูง และผู้ที่ต้องออกจากวิทยาลัยกลางคัน เพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับข้อเท็จจริงส่วนตัวของนักศึกษาต่าง ๆ ดังกล่าว ทั้งนี้เพื่อช่วยให้สามารถประเมินผลงานของบริการแนะแนว และงานด้านการศึกษาทั่วไปของวิทยาลัยได้อย่างสมบูรณ์ยิ่งขึ้น
- ๕.๕ วิจัยผลงานของบริการแนะแนว และบริการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

ข้อเสนอแนะสำหรับอาจารย์แนะแนวของวิทยาลัย

๑. นำผลการศึกษาวิจัยเสนอต่อคณะกรรมการบริหารงานของวิทยาลัย เพื่อขอจัดตั้งคณะกรรมการแนะแนว
๒. เสนอแนะผู้บริหาร เพื่อขอมุคกลางรณงานแนะแนวเพิ่มเติมให้เพียงพอแก่จำนวนนักศึกษา และการจัดบริการแนะแนว
๓. เสนอแนะผู้บริหาร เพื่อของบประมาณและอุปกรณ์งานแนะแนวเพิ่มเติม และหากเป็นไปได้ ขอเจ้าหน้าที่ธุรการสำหรับของแนะแนวด้วย
๔. ริเริ่มการประชุมปรึกษาหารือเป็นรายกรณี เพื่อช่วยเหลือนักศึกษาที่มีปัญหา

ข้อเสนอแนะสำหรับบุคลากรอื่นที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการแนะแนวของวิทยาลัย

๑. อาจารย์ที่ปรึกษาคำนวณวิชาการและอาจารย์โฮมรูม จากแบบสอบถาม มาตรการส่วนประมาณค่า จะเห็นได้ว่านักศึกษาส่วนใหญ่ได้รับความช่วยเหลือจากอาจารย์ที่ปรึกษาคำนวณวิชาการและอาจารย์โฮมรูมมาก อย่างไรก็ตามจากแบบสอบถามภาคปลายเปิด ปรากฏว่านักศึกษายังต้องการความช่วยเหลือจากอาจารย์ที่ปรึกษาอยู่อีกมาก ฉะนั้น จึงขอเสนอแนะคณะกรรมการแนะแนวดังนี้คือ.-

- ๑.๑ ควรมีการอบรมครูประจำการ (In-service training) เพื่อให้อาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์โฮมรูมมีความรู้ และทักษะ ในการให้คำปรึกษาเป็นกลุ่ม และเป็นรายบุคคล
- ๑.๒ พิจารณาเลือกอาจารย์บางคนเข้าเป็นกรรมการเพิ่มเติม
- ๑.๓ จัดตารางเวลาให้อาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์โฮมรูม ได้ใกล้ชิด และพบปะนักศึกษาให้มากขึ้น
- ๑.๔ ให้อาจารย์ที่ปรึกษา และอาจารย์โฮมรูม ช่วยทำระเบียบต่าง ๆ เช่น ระเบียบสะสม ระเบียบพฤติกรรม ฯลฯ

๒. อาจารย์ประจำวิชา จากการศึกษาวิจัยผลปรากฏว่าอาจารย์ประจำวิชา ได้ให้ความช่วยเหลือแก่นักศึกษาพอสมควร และนักศึกษายังต้องการความช่วยเหลืออื่น ๆ อีก ฉะนั้น ผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะดังต่อไปนี้

- ๒.๑ พยายามสนใจและเอาใจใส่นักศึกษาทุกคนในชั้นที่ตนสอนโดยทั่วถึง
- ๒.๒ พยายามนำหลักวิทยาการศึกษา การเรียน การสอน มาช่วยในการสอน
- ๒.๓ พยายามปรับปรุงวิธีการสอนของตนให้สนองความแตกต่างระหว่างบุคคล
- ๒.๔ พยายามสนใจและเข้าร่วมปรึกษารื้อกับอาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์โฮมรูม และอาจารย์แนะแนวที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษาที่มีปัญหา
- ๒.๕ ส่งเสริมให้นักศึกษาเข้าใจ และใช้บริการแนะแนวให้เป็นประโยชน์
- ๒.๖ สนใจและส่งเสริมกิจกรรมต่าง ๆ ของนักศึกษา และให้ความร่วมมือในโครงการต่าง ๆ ของวิทยาลัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งโครงการแนะแนวของวิทยาลัย

๓. อาจารย์ผู้ปกครอง จากการศึกษาวิจัย ปรากฏว่าอาจารย์ผู้ปกครองได้ให้ความช่วยเหลือแก่นักศึกษามาก แต่นักศึกษายังต้องการความช่วยเหลือในเรื่องต่อไปนี้ก็คือ

- ๓.๑ ระเบียบต่าง ๆ ของวิทยาลัยควรจะเหมาะสมกับสภาพแวดล้อม เพื่อให้
- ๓.๒ นักศึกษาสามารถปฏิบัติตามได้
- ๓.๒ ให้ความสะดวกในการออกนอกสถานที่
- ๓.๓ ให้เคร่งครัดกวดขันในค่านจรรยาบรรณ และการแต่งกายให้มากขึ้น
- ๓.๔ อาจารย์ผู้ปกครองและอาจารย์แนะแนวควรประสานงานกัน

๔. อาจารย์ประจำหอพัก จากแบบสอบถามปลายเปิด ผลปรากฏว่านักศึกษาต้องการความช่วยเหลือเกี่ยวกับค่านหอพักอีกในบางเรื่อง ขอเสนอแนะคือ

- ๔.๑ ให้พิจารณาระเบียบต่าง ๆ ในหอพักให้เหมาะสม เพื่อให้ นักศึกษาสามารถปฏิบัติตามได้
- ๔.๒ พยายามจัดของบประมาณเพิ่มขึ้น เพื่อรองรับนักศึกษาเพิ่มขึ้น
- ๔.๓ พยายามจัดบริการในหอพักให้นักศึกษาได้รับความสบายตามสมควร
- ๔.๔ อาจารย์ประจำหอพักควรให้ความร่วมมือกับอาจารย์แนะแนวของวิทยาลัย

๕. บริการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับบริการแนะแนว ทางวิทยาลัยและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องควรปรับปรุงแก้ไข และช่วยเหลือนักศึกษา ในเรื่องต่าง ๆ ต่อไปนี้ ตามลำดับความต้องการมากที่สุดคือ

- ๕.๑ บริการน้ำดื่ม
- ๕.๒ ห้องสุขาชายและหญิง
- ๕.๓ บริการอาหาร
- ๕.๔ บริการพยาบาล
- ๕.๕ บริการห้องสมุด
- ๕.๖ บริการขนส่ง

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ที่จะทำการศึกษาวิจัยต่อไป

๑. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับบริการแนะแนวแต่ละด้านโดยเฉพาะ เพื่อหาวิธีปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น
๒. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับทัศนคติของอาจารย์ และเจ้าหน้าที่ทุกคน ที่มีต่อโครงการแนะแนวของวิทยาลัย
๓. การศึกษาครั้งนี้ ผู้มีเวลาจำกัด ในการหาข้อมูล จึงใช้วิธีสุ่มตัวอย่าง ถ้าต้องการจะให้ได้ผลที่แน่นอนและถูกต้องยิ่งขึ้น ก็ควรจะมีการสำรวจปัญหาและความต้องการของนักศึกษาทั้งหมดในวิทยาลัย เพื่อจะได้ตอบสนองความต้องการของนักศึกษาได้ถูกต้องยิ่งขึ้น
๔. ควรมีการศึกษาถึงความต้องการของนักศึกษาสถาบันการฝึกหัดครูแห่งอื่น ที่หวังจะได้รับความช่วยเหลือจากบริการแนะแนว เพื่อนำผลที่ได้มาเปรียบเทียบกัน

บรรณานุกรม

สมศักดิ์ ประจักษ์ "สำรวจปัญหาและความต้องการของนักศึกษา ชั้น ป.กศ.วิทยาลัยครู
บ้านสมเด็จเจ้าพระยา ธนบุรี" ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัย
วิชาการศึกษาประสานมิตร ๒๕๐๖, ๑๖๓ หน้า

อำไพ บุรณฤกษ์ และ ดวงเดือน พิศาลบุตร, การประชุมครูใหญ่ และอาจารย์ใหญ่โรงเรียน
มัธยมศึกษาในสวนกลาง เรื่องบริการแนะแนวในโรงเรียน, ๑๓๐ หน้า

Allen, A. Dale, "An Analysis of the Guidance Organization and Services
in the Commissioned Intermediate Schools of Indiana" in Thesis
Abstract Series 7, pp. 15-21 edited by School of Education
Indiana University, Bloomington, Indiana, 1955.

✓ Crow, Lester D. and Crow Alice, An Introduction to Guidance Principles
and Practices, American Book Company, 1951, 412 pp.

Frochlich, Clifford P., Guidance Services in Schools, New York,
McGraw-Hill, 1958, 383 pp.

Jenson, E. Ralph, "Student Feeling About Counseling Help," The Personnel
and Guidance Journal, May, 1955, pp. 498-505.

✓ Jones, Arthur J., Principles of Guidance, New York, McGraw-Hill Book
Company, New York 1943 P8.

President's Committee for Education Beyond the High School, Education
Beyond the High School, 1961.

✓ Raymond N Hatch and Buford Staffire, Administration of Guidance Services.

Prentice-Hall, Inc Eaglewood Cliffs, New Jersey, 1958, 317 pp.

✓ Rober, Edward C., Joint Authors: Organisation and Administration of Guidance Service, New York, McGraw-Hill 1955, 294 pp.

Robinfeld, William A., An Appraisal of Guidance Services of the Newark Secondary Schools through a Follow-up Study of Selected School Leavers, in Dissertation Abstracts, Volume 21, November 5, 1960.

Shigley, E Harold, "An Evaluation of Student Personnel Services at Marion College," Thesis Abstract Series. Studies in Education 1958, School of Education Indiana University No.10, 1959, pp. 273-281.

Vosgerchian, Aram, "An Analysis of Students, Teachers and Parents Opinions of the Guidance Program in Livonia, Michigan High School," Dissertation Abstracts 27, 2362-A February, 1967.

✓ Willey, Roy De Verl; and Andrew, Dean C., Administration and Organisation of the Guidance Program, New York, Harpers and Brothers Publisher, 1958, 330 pp.

Zeran R Franklin, Anthony C Riccio, Organization and Administration of Guidance Services; Rand McNally and Company, Chicago, 1962, 412pp.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

สูตรทางสถิติที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ

๑. มัชฌิมเลขคณิต ($\bar{X}$)

$$\bar{X} = \frac{\sum fx}{N}$$

๒. ค่าความแปรปรวน ($S.D^2$)

$$S.D^2 = \frac{\sum fx^2}{N} - \left(\frac{\sum fx}{N} \right)^2$$

๓. ค่า Z - Test (Critical Ratio)

$$Z = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{N_1} + \frac{S_2^2}{N_2}}}$$

๔. ไค-สแควร์ (Chi-Square χ^2)

$$= \sum \frac{(fo - fe)^2}{fe}$$

ภาคผนวก ข.

แบบสอบถามความต้องการของนักศึกษาวิทยาลัยครูสวนสุนันทา
ที่หวังจะได้รับความช่วยเหลือจากบริการแนะแนวของวิทยาลัย

คำชี้แจงแบบสอบถาม

๑. แบบสอบถามนี้ มุ่งศึกษาถึงปัญหาและความต้องการของนักศึกษาที่มุ่งหวังจะได้รับความช่วยเหลือจากโครงการการแนะแนวของวิทยาลัย อันจะเป็นประโยชน์ต่อการนำไปพิจารณาจัดโครงการการช่วยเหลือต่อไป ฉะนั้น เพื่อประโยชน์แก่ตัวท่านเอง และนักศึกษารุ่นหลังของเรา โปรดพิจารณาตอบแบบสอบถามแต่ละข้อด้วยความจริงที่สุด และแสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่ ผู้วิจัยจะเก็บคำตอบของท่านไว้เป็นความลับ และจะไม่นำไปใช้ให้เป็นการเสื่อมเสียแก่ท่าน
๒. แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น ๔ ตอน
 - ตอนที่ ๑ เป็นคำถามเกี่ยวกับรายละเอียดของตัวท่าน โดยขอให้ท่านเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในกรอบ ☐ หน้าขอที่เป็นสภาพจริง ๆ ของท่าน
 - ตอนที่ ๒ เป็นแบบสอบถาม เพื่อต้องการทราบว่าท่านมีการรับรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดบริการแนะแนวของวิทยาลัยมากน้อยเพียงใด
 - ตอนที่ ๓ เป็นแบบสอบถามที่ต้องการทราบ ระดับความรู้สึกของนักศึกษาที่มีต่อบริการแนะแนวของวิทยาลัยของเรา ขอให้ท่านอ่านคำถามเหล่านั้นให้รอบคอบ แล้วตั้งใจตอบตามความรู้สึก หรือตามสภาพความเป็นจริง หรือตามประสบการณ์ที่ได้รับมาจริง ๆ ว่ามีปริมาณน้อยที่สุด น้อย ปานกลาง มาก หรือมากที่สุด เมื่อตัดสินใจว่าเป็นเช่นไรแล้ว ก็ให้ขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องนั้น ๆ ในข้อหนึ่ง ๆ ท่านจะต้องอ่านให้ตลอด และตอบคำถาม ๓ ประเภท ในตาราง ก, ข และ ค ดังตัวอย่าง

ตาราง ก.

น้อยที่สุด	
น้อย	
ปานกลาง	
มาก	
มากที่สุด	

ท่านต้องการคำแนะนำ
เพียงใด

ตาราง ข.

น้อยที่สุด	
น้อย	
ปานกลาง	
มาก	
มากที่สุด	

ได้รับแล้วเพียงใด

ตาราง ค.

อ.จ.ที่ปรึกษา หรือ อ.จ.โฮมรูม	
อ.จ.ประจำวิชา	
อ.จ.ผู้ปกครอง	
อ.จ.ประจำหอพัก	
อ.จ.แนะแนวประจำวิทยาลัย	
คนอื่น ๆ (ระบุ)	

ได้รับจากใคร

ข้อ ๓๖ - ๕๔ เป็นแบบสอบถามที่ต้องการทราบว่า ท่านได้รับความช่วยเหลือ และประโยชน์จากบริการต่าง ๆ เหล่านั้นไปแล้ว
มากน้อยเพียงใด โปรดอ่านข้อความแต่ละข้อ แล้วตั้งใจดูว่าแต่ละรายการนั้น ท่านควรขีดเครื่องหมายตรงของใดเพียงข้อเดียว
จึงจะเหมาะสมที่สุด

ตอนที่ ๔

โปรดแสดงความคิดเห็น และข้อเสนอแนะของท่านอย่างอิสระเสรีที่สุด ที่ท่านคิดว่าจะเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงโครงการ
การแนะแนวของวิทยาลัยต่อไป

ขอขอบคุณในความร่วมมือ
สารภี รัตนบุรี

ตอนที่ ๒

ท่านมีการรับรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบริการแนะแนวของวิทยาลัย มากน้อยเพียงใด

	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
๑. ท่านคิดว่าท่านทราบถึงความมุ่งหมายของการจัดบริการการแนะแนวของวิทยาลัยเพียงใด					
๒. ท่านสามารถอธิบายถึงความช่วยเหลือที่แผนกแนะแนวให้แก่นักศึกษาใหม่ทราบได้เพียงใด					
๓. ท่านมีความกระตือรือร้นที่จะทราบเหตุการณ์ต่าง ๆ ของสำนักแนะแนวเพียงใด					
๔. ท่านทราบเรื่องที่ทางวิทยาลัยได้จัดหาเงินทุนประเภทต่าง ๆ ให้แก่นักศึกษามากน้อยเพียงใด					
๕. ท่านทราบเรื่องที่ทางวิทยาลัยได้จัดให้การช่วยเหลือในด้านการเงินเมื่อนักศึกษาประสบเคราะห์กรรม เช่น ไฟไหม้บ้าน ฯลฯ					
๖. ท่านทราบเรื่องที่ทางวิทยาลัยได้ช่วยจัดหางานสอนพิเศษให้นักศึกษาทำนอกเวลาเรียนเพียงใด					
๗. ท่านทราบเรื่องที่ทางวิทยาลัยได้จัดหางานพิเศษให้นักศึกษาทำในระหว่างปิดภาคฤดูร้อนเพียงใด					
๘. ท่านทราบเรื่องที่ทางวิทยาลัยได้จัดให้มีอาจารย์แนะแนว เพื่อให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาในด้านต่าง ๆ เช่น การศึกษาต่อ การออกไปประกอบอาชีพ ปัญหาส่วนตัว ฯลฯ					
๙. "งานแนะแนวเป็นงานของครู อาจารย์ ทุกคนในวิทยาลัย ไม่ใช่เป็นงานของใครคนใดคนหนึ่ง" ท่านเห็นด้วยเพียงใด					
๑๐. "ทุกคนย่อมมีปัญหากับการเข้าพบอาจารย์แนะแนว เพื่อขอคำปรึกษาเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ ไม่ใช่เรื่องน่าละอาย" ท่านเห็นด้วยเพียงใด					

คางคก ก.

	อ.จ. โสภภูมิ อ.จ.ทวีปภักษา
	อ.จ. ประจักษ์วิธา
	อ.จ. ผู้ปกครอง
	อ.จ. ประจำหอพัก
	อ.จ. แนะนำแนวประจำวิทยาลัย
	คนอื่นๆ(ระบุ)

๒ ๑ ๒ ๒ ๒
หวนต่อการรับคำปรึกษาในหัวข้อต่อไปนี้มานอยเพียงใด

ตาราง ก.

ตาราง ข.

๑๖๕๖ ง. ๑.

๒๒. การสร้างนิสัยที่ดีในการเรียน
๒๓. การอบรมค่านิยมมารยาท
๒๔. การสร้างเสริมบุคลิกภาพ
๒๕. การคบเพื่อนเพศเดียวกัน
๒๖. การคบเพื่อนต่างเพศ
๒๗. ความสัมพันธ์กับครูอาจารย์
๒๘. การดำเนินชีวิตในวิทยาลัย
๒๙. การวางแผนการเรียนและการศึกษา
๓๐. การลงทะเบียนเลือกวิชาเรียน
๓๑. การเลือกกิจกรรมเสริมหลักสูตร
๓๒. การศึกษาต่อ
๓๓. การออกไปประกอบอาชีพการ
๓๔. สัมพันธภาพในครอบครัว
๓๕. ความเข้าใจตนเอง...

น้อยที่สุด	
น้อย	
ปานกลาง	
มาก	
มากที่สุด	

น้อยที่สุด	ค
น้อย	ค
ปานกลาง	ค
มาก	ค
มากที่สุด	ค

ด.จ. ไหมมรุม อ.จ. ที่ปรึกษา	ร
ด.จ. ประจำวิชา	ร
ด.จ. ผู้ปกครอง	ร
ด.จ. ประจำหอพัก	ร
ด.จ. แนะนำประจำวิทยาลัย	ร
คนอื่น ๆ (ระบุ)	ร

บริการอื่น ๆ

๓๖. ท่านคิดว่าการปฐมนิเทศที่ทางวิทยาลัยจัดขึ้นนั้นมีประโยชน์แก่ท่านเพียงใด
๓๗. ท่านคิดว่าการปัจฉิมนิเทศที่ทางวิทยาลัยจัดขึ้นจะมีประโยชน์แก่ท่านเพียงใด
๓๘. ท่านคุ้นเคยกับอาจารย์ที่ปรึกษาคำนวณวิชาการ และอาจารย์โฮมรูมของท่านเพียงใด
๓๙. ท่านรู้สึกว่อาจารย์ที่ปรึกษาคำนวณวิชาการ และอาจารย์โฮมรูมสนใจและเข้าใจปัญหาของท่านเพียงใด
๔๐. ท่านได้พบปะกับอาจารย์ที่ปรึกษาคำนวณวิชาการ และอาจารย์โฮมรูมของท่านเพียงใด
๔๑. ท่านนิยมอาจารย์ที่ปรึกษา หรืออาจารย์โฮมรูมที่เป็นชายเพียงใด
๔๒. ท่านนิยมอาจารย์ที่ปรึกษา หรืออาจารย์โฮมรูมที่เป็นหญิงเพียงใด
๔๓. ท่านมีเงินใช้เพียงใด
๔๔. ท่านต้องการให้ทางวิทยาลัยจัดบริการทางานพิเศษให้ท่านทำเพียงใด
๔๕. ถ้าทางวิทยาลัยเปิดบริการกู้ยืมเงิน ท่านมีความต้องการกู้ยืมเพียงใด
๔๖. ท่านต้องการให้มียืมเงินทุนประเภทต่าง ๆ เพียงใด
๔๗. ท่านเต็มใจให้รายละเอียดเกี่ยวกับตัวท่านเพียงใด
๔๘. ท่านคิดว่าการให้รายละเอียดจะเป็นประโยชน์ในการแนะแนวเพียงใด
๔๙. ท่านได้ให้รายละเอียดลงระเบียบการเรียนแล้วเพียงใด
๕๐. ท่านได้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับตัวท่าน เพื่อขอรับคำปรึกษาแล้วเพียงใด
๕๑. ท่านเต็มใจที่จะให้รายละเอียดเกี่ยวกับตัวท่านหลังจากเรียนสำเร็จแล้วเพียงใด
๕๒. ท่านคิดว่าการให้รายละเอียดเกี่ยวกับตัวท่านจะเป็นประโยชน์ในการติดตามผล และประเมินผลในการแนะแนวเพียงใด
๕๓. ท่านคิดว่าสถานที่ทำการแนะแนวมีความเหมาะสมที่จะปรึกษาเพียงใด
๕๔. ท่านได้รับประโยชน์จากบริการแนะแนวมากน้อยเพียงใด

น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด

ประวัติและกิจการของวิทยาลัยครูสวนสุนันทา

ที่ตั้ง

วิทยาลัยครูสวนสุนันทา ตั้งอยู่ที่ถนนอุทองนอก ตำบลคูสิต อำเภอกุสิต จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ประวัติ

กระทรวงศึกษาธิการได้มอบวังสุนันทา ให้เป็นสถานศึกษาของกุลสตรีใน พ.ศ. ๒๔๔๐ จึงได้จัดตั้งโรงเรียนสวนสุนันทาวิทยาลัยขึ้น เมื่อวันที่ ๑๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๔๐ และเปลี่ยนชื่อเป็นวิทยาลัยครูสวนสุนันทา โดยอนุมัติของกระทรวงศึกษาธิการ เมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๑

เดิมมีอาณาเขตกว้างขวางมาก แต่ได้แบ่งให้วิทยาลัยครูสวนกุสิตไปเสียบ้าง ในปัจจุบันวิทยาลัยมีเนื้อที่ ๖๓ ไร่ ๑ งาน ๒๕ ตารางวา

กิจการของวิทยาลัย

วิทยาลัยครูสวนสุนันทา สังกัดกองโรงเรียนฝึกหัดครู กรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ ได้รับอนุมัติให้จัดแบบสหศึกษาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๐๒ กิจการของวิทยาลัยจำแนกออกเป็น ๓ ฝ่าย ได้แก่

- ก. ฝ่ายฝึกหัดครู
- ข. ฝ่ายมัธยมศึกษา
- ค. ฝ่ายประถมศึกษา

การรับนักเรียนฝึกหัดครู

๑. ชั้นประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา (ป.กศ.) หลักสูตร ๒ ปี รับนักเรียนที่สำเร็จชั้นประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม. ๖) หรือชั้นประโยคมัธยมศึกษาตอนต้น (มศ. ๓) หลักสูตร ๓ ปี ทั้งสายสามัญ และสายอาชีพ ไม่รับเทียบเท่า

๒. ชั้นประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (ป.กศ.สูง) หลักสูตร ๒ ปี รับนักเรียนที่สำเร็จชั้น ป.กศ. แบ่งออกเป็น ๒ ประเภท

ก. คัดเลือกจากนักเรียนที่ช่วยเหลือกิจการของสถานศึกษา และสถานศึกษาพิจารณาเห็นว่ามีความประพฤติดี มีความรู้พอที่จะเรียนต่อในชั้น ป.กศ.สูงได้

ข. คัดเลือกจากนักเรียนที่เรียนดี โดยพิจารณาคะแนนเฉลี่ยจากการวัดผลชั้น ป.กศ. ปีที่หนึ่ง และ ป.กศ.ปีที่สอง ระดับคะแนนไม่ต่ำกว่า ๒.๕ และไม่เคยสอบปรับปรุงวิชาใด

การคัดเลือกทั้งสองประเภทนี้ วิทยาลัยนี้และสถานศึกษาฝึกหัดครูคัดเลือกส่งมาตามจำนวน ที่กรรมการฝึกหัดครูกำหนดให้ ในปีการศึกษา ๒๕๑๑ นี้ โรงเรียนสตรีฝึกหัดครูนครปฐม และ โรงเรียนฝึกหัดครูฉะเชิงเทรา คัดเลือกนักเรียนส่งมาเรียน นอกจากนั้น เป็นนักเรียนที่กรรมการ ฝึกหัดครู จัดการสอบคัดเลือกและส่งมาเข้าเรียน

๓. ชั้นประโยคครูประถม (ป.ป.) หลักสูตร ๑ ปี รับนักเรียนที่สำเร็จชั้นเตรียมอุดม ศึกษา หรือ มศ. ๕ หรือ มศ. ๕ - ๖ สายอาชีพศึกษา เข้าเรียน เริ่มตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๑๐ ผู้ที่เรียนสำเร็จตามหลักสูตร กรรมการฝึกหัดครูในวิทยาลัยคัดเลือกเพื่อเรียนต่อในชั้น ป.กศ.สูง ปีที่สอง ตามจำนวนที่กรรมการฝึกหัดครูกำหนด

การบริหารงานของวิทยาลัย

คณะกรรมการบริหารงานวิทยาลัยครูสวนสุนันทา

มีผู้อำนวยการเป็นประธาน คณะกรรมการประกอบด้วยผู้ช่วยผู้อำนวยการทุกฝ่าย หัวหน้าฝ่ายทุกฝ่าย และหัวหน้าแผนกสารบรรณเป็นเลขานุการ มีหน้าที่กำหนดนโยบายของวิทยาลัย และดำเนินงานตามนโยบาย

ผู้อำนวยการวิทยาลัย

เป็นผู้รับผิดชอบในการบริหารงานของวิทยาลัยทั้งหมด

ผู้ช่วยผู้อำนวยการวิทยาลัย

เป็นผู้ช่วยผู้อำนวยการในการจัดและดำเนินงานฝ่ายต่าง ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย ประกอบด้วย

- ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายบริหาร
- ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ
- ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายปกครอง
- ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายการเงิน

หัวหน้าฝ่าย

เป็นหัวหน้าบริหารงานของแต่ละฝ่าย ตามนโยบายที่ได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการ
วิทยาลัย ประกอบด้วย

หัวหน้าฝ่ายฝึกหัดครู

หัวหน้าฝ่ายมัธยมสาธิต

หัวหน้าฝ่ายประถมสาธิต

หัวหน้าแผนก ประกอบด้วย

หัวหน้าแผนกสารบรรณ

หัวหน้าแผนกทะเบียนและสถิติ

หัวหน้าแผนกการเงิน

หัวหน้าแผนกพัสดุและอาคารสถานที่

หัวหน้าแผนกหลักสูตรและตารางสอน

หัวหน้าแผนกการสอนและการฝึกสอน

หัวหน้าแผนกห้องสมุด

หัวหน้าแผนกอุปกรณ์การสอน

หัวหน้าแผนกวัดผลการศึกษา

หัวหน้าแผนกหอพัก

หัวหน้าแผนกอาหาร

หัวหน้าแผนกกิจกรรมรวมหลักสูตร

หัวหน้าแผนกแนะแนว

หัวหน้าวิชาการ ประกอบด้วย

หัวหน้าวิชาภาษาไทย

หัวหน้าวิชาภาษาอังกฤษ

หัวหน้าวิชาวิทยาศาสตร์

หัวหน้าวิชาคณิตศาสตร์

หัวหน้าวิชาการศึกษา

หัวหน้าวิชาหัตถศึกษา

หัวหน้าวิชาสังคมศึกษา

หัวหน้าวิชาศิลป

หัวหน้าวิชาดนตรี

หัวหน้าวิชาพลศึกษา

หัวหน้าวิชาสุขศึกษา

หัวหน้าวิชาเกษตรกรรม

หัวหน้าวิชาลูกเสือและอนุภาชาค

หัวหน้าแผนกและหัวหน้าวิชา มีหน้าที่รับผิดชอบการดำเนินงานแต่ละแผนกและแต่ละวิชา

จำนวนนักเรียน

ฝ่ายฝึกหัดครู	๒,๐๔๙ คน
ฝ่ายมัธยมสาธิต	๒๕๘ "
ฝ่ายประถมสาธิต	๕๙๒ "
รวม	๒,๘๙๙ คน

จำนวนครู

ครูอาจารย์	๑๕๐ คน
------------	--------

จำนวนคนงาน

๕๐ คน

ประวัติย่อของผู้เขียน

ชื่อ
ชื่อ

สารภี รัตนบุรี

วันเกิด

วันศุกร์ที่ ๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๔๓

สถานที่เกิด

อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช

การศึกษา

- ประถม โรงเรียนวัดกลาง ปากพนัง นครศรีธรรมราช
(พ.ศ. ๒๔๔๓ - ๒๔๔๔)
- มัธยม โรงเรียนสตรีปากพนัง นครศรีธรรมราช
(พ.ศ. ๒๔๔๔ - ๒๔๔๕)
- เตรียมอุดมศึกษา โรงเรียนกัลยาณีศรีธรรมราช นครศรีธรรมราช
(พ.ศ. ๒๕๐๐ - ๒๕๐๑)
- ปริญญาตรี (ค.บ.) คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พระนคร
(พ.ศ. ๒๕๐๒ - ๒๕๐๕)
- ปริญญาโท (กศ.ม.) วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร พระนคร
(พ.ศ. ๒๕๑๑ - ๒๕๑๒)

หน้าที่การงาน

- อาจารย์ตรี วิทยาลัยครูนครราชสีมา นครราชสีมา
(พ.ศ. ๒๕๐๕ - ๒๕๐๗)
- อาจารย์โท วิทยาลัยครูสวนสุนันทา พระนคร
(พ.ศ. ๒๕๐๗ - ปัจจุบัน)

อ 371.42 ส
สารภี รัตนบุรี.
การศึกษาถึงความต้องการของนัก
ศึกษาวิทยาลัยครูสวนสุนันทา
SWU 31011100434208

อ 371.42 ส
สารภี รัตนบุรี.
การศึกษาถึงความต้องการของนัก
ศึกษาวิทยาลัยครูสวนสุนันทา
SWU 31011100434208

กำหนดส่ง	ชื่อ-สกุล พุ้ยิม	รหัส